

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ
ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 22. ФЕБРУАРА 2007. ГОДИНЕ**

Председник већа: Наставак главног претреса у кривичном предмету са службеном ознаком К.П. бр.5/03 у кривичном поступку против опт. Милорада Улемека и других, по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Београду – Специјалног тужиоца КТ.С. бр. 2/03 од 21. августа 2003. године.

Констатује се да је веће у истом саставу.

Констатује се да су на наставак главног претреса приступили:

заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић, пуномоћник породице оштећеног Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адвокат Срђа Поповић и адвокат Нино Дошен Мајкић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића нико, окривљени Милорад Улемек, лично са брачиоцем адвокатом Марком Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић, лично са брачиоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, окривљени Александар Симовић, лично са брачиоцем адвокатом Миодрагом Рашићем и адвокат Желимир Чабрило, банилац окривљеног Милоша Симовића адвокат Миодраг Рашић и адвокат Желимир Чабрило, банилац окривљеног Владимира Милисављевића адвокат Оливера Ђорђевић по заменичком пуномоћју адвоката Александра Поповића, банилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Оливера Ђорђевић, банилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Александаре Ђорђевић, банилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Оливера Ђорђевић по заменичком пуномоћју адвоката Александра Зарића, окривљени Душан Крсмановић са брачиоцем адвокатом Вељком Делибашићем, окривљени Саша Пејаковић са брачиоцем адвокатом Крстом Боботом, окривљени Бранислав Безаревић са брачиоцем адвокатом Жељком Грбовићем и окривљени Жељко Тојага са брачиоцем адвокатом Крстом Боботом.

Главни претрес је јаван.

У наставку главног претреса,

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се по службеној дужности изврши увид у видео запис телевизије «Пинк».

Приказивање и емитовање видео касете телевизије «Пинк» у трајању од 11 минута и 57 секунди снимак лица места критичног дана у време извршења кривичног дела који је предмет овог кривичног поступка, дана 12. марта 2003. године.

Молим режију да емитује овај снимак.

Констатујемо да се на видео запису у улици Гепратовој види и да чланови судског већа, председник већа и судија Радмила Драгичевић-Дичић препознају истражног судију Александра Чолића и заменика Окружног јавног тужиоца Јасмину Васић.

Уз овај видео запис прочитаћемо и допис телевизије «Пинк» од 31.5.2004. године који је послат на захтев тадашњег председника већа.

«У вези вашег дописа под бројем К.П.бр.5/03 од 31.5.2004. године поводом кривичног поступка који се води пред тим судом по оптужници ОЈТ у Београду – Специјално тужилаштво КТС.бр.2/03 од 21.8.2003. године против окр. Милорада Улемека и других, због кривичног дела удруживања ради непријатељске делатности из члана 136 став 2 у вези става 1 ОКЗ, обавештавамо насловни суд да нисмо у могућности да доставимо видео запис целокупног телевизијског програма који је емитован 24 часа дана 12.3.2003. године с обзиром да исти физички не поседујемо. Наиме, касете са видео записом целодневног телевизијског програма не поседујемо с обзиром да су предметне касете на којима се налази видео запис телевизијског програма искоришћене за наснимање других програмских садржаја. Напомињемо да сходно позитивним прописима и то одредбама члана 35 Закона о јавном информисању постоји законска обавеза емитера да чува запис емисија целодневног телевизијског програма у временском периоду од 30 дана од дана емитовања програма. Након протека рока од 30 дана од дана емитовања предметног телевизијског програма у складу са законском одредбом телевизија «Пинк» је касете са наведеним видео снимком искористила за снимање других емисија и програмских садржаја које емитује на свом програму. С обзиром на чињенице наведене у овом допису очито произилази да нисмо у могућности да вам доставимо

целокупан телевизијски програм који је емитован на телевизијском програму пуних 24 часа дана 12.3.2003. године. За «Пинк компани», уредник информативног програма Татјана Јордовић Николић. У Београду 3.6.2004. године».

Молим режију да сходно решењу већа емитује видео снимак Радио телевизије «Б-92», место извршења кривичног дела убиства Председника Владе Србије др. Зорана Ђинђића испред зграде Владе Србије, улаза број 5, Немањина 11, 12. марта 2003. године у трајању од 6 минута и 30 секунди.

Констатујем да се као треће возило гледано од кућице на улазу број 11 Владе Републике Србије према дворишту налази паркирано црно возило управно ка Немањиној улици регистарских ознака БГ 67-11.

Констатујем да је извршен увид у видео запис телевизије «Б-92». Уз овај видео запис прочитаћу вам и допис телевизије «Б-92» од 20.1.2006. године.

«У одговору на ваш допис од 18.1.2006. године обавештавамо вас о следећем: оригинални аудио видео запис направљен испред зграде Владе Републике Србије дана 12.3.2003. године снимио је Младен Васић, члан наше телевизијске екипе која је по редакционском задатку кренула у Владу Србије на унапред најављену конференцију за штампу тадашњег министра просвете Гаше Кнежевића. Чланови екипе поред Младена Васића били су још Сенка Влатковић, новинар и Александар Малиновић асистент сниматеља. Мини ДВ касета са снимљеним материјалом је без одлагања по куриру послата у телевизију «Б-92» где је директно са мини ДВ касете интегрално емитована у програм. Након тога је Срђан Митровић са наше телевизије снимак интегрално пребацјо на компјутер ради припреме најава за информативне емисије што је уобичајена пракса са најважнијим догађајем дана. ТВ «Б-92» материјал не архивира на мини ДВ касетама, већ се исти ради архивирања пребацује на ДВ касету у трајању од по 3 сата. Након што је снимак са предметне мини ДВ касете пребачен на компјутер исти је однет на преснимавање на велику касету ради архивирања. Приликом преснимавања дошло је до пуцања мини ДВ траке те је иста расходована, али будући да је снимак већ био пребачен на компјутер није дошло до губитка материјала. Са изнетог нисмо у могућности да вам доставимо оригиналну мини ДВ касету из камере. Целокупан немонтирани снимљени материјал је као што смо навели спашен и пребачен на архивску ДВ траку са које смо вам га преснимавањем на ВХС касету уз допис од 7.5. и 14.5. доставили, а овом приликом вам га поново достављамо. Веран Матић директор «Б-92».».

Констатујем да смо извршили читање овог дописа.

Да ли неко од учесника у овом кривичном поступку има нешто да примети у односу на ова два изведена доказа емитовања два видео записа телевизије «Пинк» и телевизије «Б.92»?

Констатујем да заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећених немају ништа да примете.

За реч се јавио бранилац опт. Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Кратко бих само јер овај снимак сам по себи ја не знам у којој је сврси као доказни некакав предлог, сем што видимо једно комешање тамо испред улаза након овог догађаја. Долазак возила и тако даље и тако даље. И оно где се да приметити што је овако остало упечатљиво, то је да видимо да на оном првом снимку радио телевизије «Пинк» видимо долазак истражног судије и тужиоца Окружног суда у Београду колегинице Весне Васић и Александра Чолића, видимо да они долазе охоче, након једног како бих рекао подоброг протека времена, а претходног доласка разноразних особа, лица за која, можда су неки службеници МУП-а, министарства, не знамо већ чега. Видимо само улазак и проток разних возила са разним таблицама. А на овом снимку «Б-92» чак бар ја нисам приметио у овом делу који смо гледали уопште да је ухваћен односно тај кадар доласка истражног судије и тужиоца. Друго што се да приметити, то је да апсолутно једна група млађих особа, не знам које су те и којим институцијама припадају, видимо да стоје на самом улазу у зграду Владе на оном степеништу дакле улазу број 5, ко је то дозволио, видимо да је бар лице места необезбеђено, а ово све остало мислим ја лично не могу да прихватим. То је један врло важан датум, један врло важан догађај, и многе су траке остале сачуване из потпуно некаквих нећу рећи небитних или много, много и далеко, далеко неважнијих ствари које се чувају и архивирају, па знамо да их кинотека данас поседује у својој архиви разноразне снимке неке и догађаје који сигуран сам не могу поредити са оваком једном трагедијом или овако нечим што се дододило тог 12. марта. Добијамо извештај да нема оригинални, о пуцању и тако даље, што је за мене неприхватљиво и треће ја и даље инсистирам на томе да нарочито када је у питању «Б-92» ми видимо две врсте снимака. Први део снимка је до, то је онај са оном плавом позадином, такозвани «блу скрин» то је до изласка оног аутомобила мислим да је «БМВ» где онај полицијац са оном палицом говори ономе «Стани» и тако даље и после тога видимо да снимак иде нормално са некаквим природним бојама и

тако даље. Занима ме ко је тај први снимак правио. То није рађено истом камером. Дакле, оно када улази Јањушевић и вероватно то је онај моменат убацивања тела пок. Премијера у аутомобил, излазак аутомобила са телом и још пар аутомобила који вероватно иду према Клиничком центру односно Ургентном центру, видимо да има једну плаву позадину. Та плава позадина колико сам ја обавештен од ових људи који се баве филмом, се зове «блу скрин» и он има један сасвим другу намену. Не улазим у то. Није то моја струка. А након тога то значи траје тих неких минут можда, после тога видимо потпуно природне боје. И оно што када је већ о томе реч, некако нисмо са овим снимком, бар мени се чини, ухватили везу, а сетимо се да су сви из обезбеђења, односно лица која смо саслушавали овде, приликом доласка колоне са пок. Премијером да је већ тада примећена камера на троношцу, са неким људима око те камере преко пута улаза односно у двориште зграде Владе. Да ли је то камера управо та «Б-92» где они кажу да су имали намеру да присуствују конференцији за штампу министра Гаше Кнежевића, да или не, ја то не знам сада овог момента нити желим да износим закључке. Али ово је сада нешто што ја лично не могу да ухватим никакву везу. Мени ово више личи на снимак ФБИ који снима тако долазак када се окупљају тако негде нека интересантна лица и то неки оперативни снимак да се види ко ту долази, тако да сама суштина показује на крају једну неорганизованост, једно расуло, једну несистематичност прилаза уопште након догађаја на лицу места, необезбеђеност лица места и у коначном долазак истражног судије и тужиоца колико сам ја видео по овом снимку колико нам даје простора, тек ајде да кажем на крају, без лошег у смислу, али видим да они последњи људи долазе, колега Чолић и Весна Васић, долазе пешице. Добро, није битно што су дошли пешице, него долазе када су већ сви, то је море људи тамо. Више се не зна ни ко, оно што наш народ каже, ни ко пије, ни ко плаћа тамо. Тако да не знам сврху доказне вредности овог снимка. Једино што мене буни, то је да такав догађај који је касније јер су ти материјали и у тв «Пинк» и у «Б-92», одједанпут се оригиналне касете губе, чак код тв «Пинк» имамо један бизаран извештај знате чува се 30 дана. Замислите дан у коме је страдао Премијер, чува се 30 дана и после тога су вероватно снимали «Србијашуме», не знам, потоке, језера, да тај снимак који је историјски који може да послужи за не знам све чему, одједанпут нестаје и сада се праве неке компилације. Тако да ово је за мене само нешто што ето видели смо на крају крајева оно што је приказано народу, а мислим да ово за суд нема неких посебних детаља, сем рекао сам у оном професионалном делу где ми као правници који у овоме сагледавамо читав догађај, то видимо једну потпуну анархијност, једно дивљење, чак и онај судар тамо, толико су, нису гледали ни куда возе, ударио у кола тамо испред улаза, паркирају се, излазе, шетају испред улаза, то показује апсолутно једну непрофесионалност у

приступу и није ни чудо што данас ево после толико времена, ми имамо ситуацију ову какву имамо. Тако да генерално је то мој један овако сада давање овога што смо видели данас. Хвала.

Председник већа: За реч се јавља бранилац опт. Александра Симовића адвокат Миодраг Рашић. Изволите.

Адв. Миодраг Рашић: Хвала вам лепо председнице већа. Само једно моје опажање. Може се схватити као примедба. Лично сам видео гледајући овај видео снимак Радио телевизије «Б-92» са позицијом означеном 1246, претпостављам 12 часова и 46 минута, присутног сведока Симића, Сашу Симића који је пред овим већем и преда мном, и пред вами, пред свим присутнима саслушаван пре два дана, дана 20. фебруара текуће године. То је све што бих хтео да кажем. Препознао сам га по фризури, по изгледу лица. А можда и неко је још са мном видео, па нека се изјасни. Хвала вам.

Председник већа: Добро. За реч се јавља бранилац опт. Саше Пејаковића и Жељка Тојаге адвокат Крсто Бобот. Изволите.

Адв. Крсто Бобот: Хвала. Ја се придружујем речи колега. Придружујем се речи колеге Вукасовића у погледу необавезбеноности лица места и шетања, нарочито око улаза Владе, број 5, што је крајње чудно и непрофесионално. А придружујем се и овоме што је рекао колега Рашић, значи и ја сам гледајући снимак приметио сведока Симић Сашу. Такође сам приметио и долазак Окружног тужиоца тада Радета Терзића. Па имам и предлог, пошто сте као веће званично констатовали да се види некакав аутомобил, који је веће проценило да је битно да се констатује, мој је предлог да се званично констатује да је и судско веће на снимку препознало Окружног тужиоца Радета Терзића и да препознаје сведока Сашу Симића. Или нека каже да то није тај човек или ја сам убеђен пошто смо га сви видели да је то управо то лице. Значи ја предлажем да то не буде као наша примедба, него да то буде као званична констатација шта се утврђује са снимка.

Председник већа: Да ли има још неко нешто да примети?

Констатујем да не.

Констатујем да је председник већа препознао у групи испред улаза у зграду Владе број 5, у дворишту саслушаног сведока Симић Сашу.

Чланови већа нису видели и онда нећемо констатовати да је веће видело, али ја јесам видела Симић Сашу и препознала га.

Окружног тужиоца Радета Терзића ја нисам препознала.

Констатујемо да је члан већа судија Радмила Драгичевић-Дичић видела Окружног тужиоца на снимку телевизије «Б-92».

Изволите, за реч се јавио бранилац опт. Сретка Калинић адвокат Александар Ђорђевић.

Адв. Александар Ђорђевић: Судија, ништа лакше. Мој предлог је ако већ чланови већа нису констатовали, приметили сведока Симића да вратимо снимак «Б-92» време 12,46 часова у овом десном углу да се заустави да видимо да ли је то сведок Симић или није. Можемо га позвати поново и сведока Симића ако треба па ако је то спорно. Има видео запис сведока Симића, наравно. И баш говори на месту где је био у свом сведочењу, тачно како је описивао да се налазио.

Председник већа: Молим режију да врати снимак телевизије «Б-92» на 12 сати и 46 минута.

Констатујемо да лице са наочарима поред једног возила је сведок Саша Симић који је саслушан на главном претресу пред овим већем, испред улаза у Немањину улицу.

Нема потребе за даљим емитовањем снимка.

Да ли се неко од оптужених јавља да стави примедбу или да нешто примети на изведеном доказу?

Констатујем да се нико више не јавља за реч.

Веће доноси

P E S E N T

Да се изврши читање обдукционог записника за пок. оштећеног Ђинђић Зорана.

Чита се извештај под С.бр.210-2003, Институт за судску медицину, обдукциони записник Ђинђић Зоран, Премијер 51. година, место рођења Босански Шамац, Београд, Студентски трг 10, брачно стање ожењен, двоје деце, датум смрти 12.3.2003. године. Место смрти Београд. Датум

обдукције 12.3.2003. године у 19,00 часова. Обдуцент др. Дуњић, др. Савић и др. Александрић.

Записник почиње са спољашњим налазом, затим на трећој страни унутрашњи налаз, закључак:

«На основу обдукционог налаза и података из медицинске документације смрт је насиљна и наступила је услед разорења срца, плућа, јетре, желудца и слезине дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја и следственог искрварења.

Рана у десном низдојкином пределу описана под тачком 3 обдукционог налаза улазни је отвор прострелине грудног коша и трбуха која се каналом наставља кроз предњи зид грудног коша у грудну дупљу, пролази кроз срце, лево плућно крило, леву куполу пречаге, јетру, желудац и слезину, завршавајући се излазном раном на левој бочној страни грудног коша описаном под тачком 4 обдукционог налаза. Правац канала прострелине је од напред у назад, са десна у лево и одозго лако наниже.

Рана на левој подлактици описана под тачком 5 обдукционог налаза нанесена је површним дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја.

Ране описане под тачком 8 обдукционог налаза учињене су у циљу лечења.

У потпису Професор доктор Бранимир Александрић, Професор Душан Дуњић и Професор Савић, својеручни потписи».

Овде имамо записник С.210-2003, тело је допремљено санитетским возилом МУП-а Ургентни центар у 16,30 часова. Дежурни у Институту за судску медицину Смиљко Миливојевић је пренео тело у обдукциону салу. Изнет је у обдукциону салу у присуству проф. др. Дуњића и проф. др. Савића у 16,40 часова. Клима уређај у сали је укључен на 18 степени у 15,00 часова. Договорено је и обавештени су представници Владе Србије да обдукција почиње у 19,00 часова. У 18,45 часова у Институт долази министар здравља у Влади Србије проф.др. Томица Милосављевић који ће присуствовать обдукцији. Приликом вађења тела из кесе у кеси је заостала већа количина тамно црвене крви око 200 до 300 мл. Тело фотографисано дигиталном камером. Проф. Савић и крим. техника МУП-а Србије Звонимир Повжега, камером и Ергић Зоран фотоапаратом. Обдукција је завршена у 23,00 часа. То је констатовано и потписано.

Затим имамо Медицински факултет, Институт за судску медицину, Дел.бр.156 од 17.4.2003. године, извештај о извршеном хемијском токсиколошком испитивању унутрашњих органа и крви пок. Зорана Ђинђића, а по налогу Окружног суда у Београду, са ознаком С.бр.210 од 12.3. Зоран Ђинђић и податком о садржају тегли и епрувете са анализом примљено је следеће: 6 пластичних бочица у којима се налазио мозак, плућа, слезина, јетра, танко црево, масно ткиво и одећа. Хемијско хистолошком испитивању примљеног биолошког материјала добијен је следећи закључак: у примљеном биолошком материјалу нису нађени испарљиви биљни као ни органско синтетички отрови. Анализу извршио дипломирани хемичар Милан Струнџалић, специјалиста медицинске токсикологије.

Констатујем да смо извршили читање обдукционог записника за пок. др. Зорана Ђинђића.

Ми смо раније извршили увид у фотодокументацију, она нам је била доступна да констатујемо да смо извршили увид у фотодокументацију.

Констатује се да је извршен увид у фотодокументацију обављене обдукције.

Адв. Ненад Вукасовић: Везано за овај обдукциони налаз, ми смо својевремено дали примедбе.

Председник већа: Примедбу након изведене радње доказивања ставља бранилац другооптуженог Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Ништа се не би понављао у односу што је речено и тада везано за оне примедбе, на обдукциони налаз и записник и ту нема шта много да се каже. Међутим, хтео бих да подсетим веће да смо ми недавно тек дошли у посед фотографија са оштећеном чарапом на којој смо могли да видимо одређене поред дакле оштећења која указују на некакво да ли, због чега, сада да не улазим у то и да закључујем, са некаквом тамном мрљом око те рупе на чарапи, а у обдукционом налазу при опису спољњег дела тела, не видимо никде опис било какве повреде на нози, сем оне две које су констатоване на бутини и она је величине проса и тако даље, не улазећи сада у прострелну рану. То је све нешто што је везано за струку и професију где ја не могу да ништа коментаришем. Само да у спошаљњем прегледу тела није констатовано, а имамо чарапу која је очигледно оштећена са

чиме то је сада већ друго питање да ја овог момента закључујем, а на телу није констатовано уопште се то у спољашњем налазу не налази. Односно у опису немамо никакав један једини траг шта је то. Ту би било значи негде око чланка доле, да ли је то лева или десна, ја не знам, чарапа која је у питању. Али у сваком случају нема ниједног податка. Ето само толико у том додатку. Хвала.

Председник већа: Добро. Хвала. За реч се јавио бранилац олт. Сретка Калинић адвокат Александар Ђорђевић, изволите.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала судија. С обзиром на обдукциони налаз и остао бих код оног предлога који сам дао и после сведочења сведока Симић Саше, с обзиром да улазна рана са десне стране с обзиром на он како описује место догађаја остајем код оног предлога реконструкције догађаја како се описује у оптужници, једноставно је из обдукционог налаза и из његовог сведочења немогуће да је до повређивања пок. Премијера Ћинђића дошло на начин како је описано у оптужници. Тако да остајем код оног предлога исто и након овог обдукционог налаза као што сам дао након сведочења сведока Симић Саше. Хвала.

Председник већа: Добро. Хвала. Да ли се још неко јавља за реч да стави примедбу?

Констатујем да се нико више не јавља за реч.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се приступи читању судско медицинске и судско балистичке експертизе који су обавили вештаци проф. Др. Душан Дуњић и инжењер Милан Куњадић.

Овај налаз је од јуна месеца 2003. године.

Ви знате да смо непосредно саслушали ове вештаке који су се позивали на свој налаз приликом давања вештачења, па ћемо у том смислу пошто сте налаз у писменој форми добили ради копирања, вештаци га читали и на њему се позивали приликом непосредног саслушања, прочитати закључак налаза вештака односно од мишљења и закључак.

Наредба суда од 17.7.2003. године у предмету Ки.П.бр.02/03. Предмет вештачења судско медицинско и судско балистичко вештачење механизма настанка повреде Премијера Србије Ђинђић др. Зорана и радника обезбеђења Веруовић Милана насталих 12. марта 2003. године испред улаза 5 у зграду Владе Србије, у односу на све податке из списка у предмету, исказе окривљеног и очевидаца.

Констатујемо да на трећој страни овог налаза имамо подаци о догађају, па затим записник о увиђају од 12.3.2003. године, из вештачења о крим. техничком прегледу лица места од 12.3.2003. године и записник о увиђају од 25.3.2003. године, из извештаја о прегледу чаура од 14.3.2003. године, из вештачења Ве.1757/03 ОКТ-а од 5.4.2003. године, из вештачења Ве.1419 ОКТ од 25.3.2003. године, из вештачења које је обављено и у Институту за криминалистичку технику у Висбадену Кт.бр.21-2003/1350/7, затим искази окривљених и сведока, најпре Звездана Јовановића, Веруовић Милана, Бабић Срђана, Дражена Настића, медицинска документација, то је из обдукционог записника преписан спољашњи налаз, закључак на основу обдукционог налаза и података из медицинске документације, закључак из обдукционог записника, затим у овом налазу вештака Дуњића и Куњадића имамо анализу медицинске документације за Веруовић Милана и констатацију на страни 17 да је 21.7.2003. године извршен непосредни преглед Веруовић Милана у Институту за судску медицину у Београду од стране лекара вештака и том приликом је дат налаз за Милана Веруовића, на страни 19 на основу свих података из списка, а у вези од суда постављених питања, даје се следеће мишљење: на основу обдукционог налаза и податка из медицинске документације смрт Премијера Србије Ђинђић др. Зорана је насиљна и наступила је услед разорења срца, плућа, јетре, желудца, слезине, а све настало дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја и следственог искравављења. То значи да је његова смрт у директној узрочној вези са задобијеном прострелином грудног коша и трбуха настала 12. марта 2003. године. Рана у десном низдојкином пределу, описана је под тачком 2 овог налаза.

Да читам све до краја или ћемо да констатујемо да смо прочитали?

Шта каже одбрана? Тужилац?

Сагласан да не читамо или да читамо?

Одбрана?

Добро. Да не бисмо читали све пошто су заменик Специјалног тужиоца и одбрана сагласни, упознаћу вас непосредно само са деловима из овог мишљења. Обдукцијом тела сада пок. Зорана Ђинђића установљено је постојање и две повреде на средини задње стране десне бутине на 65 цм изнад равни табана. Ове повреде кореспондирају са констатованим оштећењима тканине на задњој страни десне ногавице панталона сада пок. Премијера Ђинђића. карактер прострелине грудног коша и трбуха, значи тежина, врста и број разорених органа грудне и трбушне дупље, наводи на закључак да је по задобијању ове повреде сада покојни Премијер Ђинђић Зоран одмах клонуо. Након задобијања ове повреде он није могао да се активно креће и брзо након тога је дошло до поремећаја рада срца и дисања, с обзиром да је био ослоњен само на десну ногу и највероватније штаке, обе штаке у загради стоји ахилова тетива леве ноге била је повређена раније, затворена заграда, апсолутно је могуће да се његово тело нађе на месту за које судски вештаци наводе односно да се у том кретању тело заротирало на поду иза врата гледано од паркинга према улазу број 5 зграде Владе Србије и са главом до степеништа, а ногама које су вириле на другом улазном степенику. Имајући у виду локализацију улазне ране, правац канала прострелине и локализацију излазне ране закључује се да је сада пок. Премијер Ђинђић др. Зоран био окренут предњом и десном бочном страном тела према устима цеви ватреног оружја из кога је испаљен пројектил. Ако се има у виду да се рана описана у левој подлактици налазе у правцу који спаја две ране на трупу описано под тачком 3 и 4 обдукционог налаза и то у положају када је рука спуштена низ тело и ако је пут уназад одмакнута од тела као и податак са лица места из фотодокументације о оштећењу пластике која обухвата подлактицу на левој штаци, тада се закључује да је сада пок. Премијер Ђинђић др. Зоран у тренутку повређивања имао и леву штаку око леве подлактице, односно да је и ова повреда на левој подлактици настала од истог пројектила који је претходно прошао кроз труп. Приликом удара пројектила или делова пројектила у пластични рукохват штаке, с обзиром да је исти фиксиран за подлактицу што се види из фотографије 31, 32 и 33 фотодокументације са увиђаја, као и фотографије број 35 и 36 на којима се види делић пластике од рукохвате штаке, могуће је да је у том тренутку лева рука у којој се налазила штака по удару пројектила била одбачена. Ова чињеница објашњавања положај Премијера у тренутку повређивања. Наиме, Наиме, овај податак указује да су све три ране настале у низу од једног пројектила. Посматрано од места испаљења десни низдојкин предео грудног коша, лева половина грудног коша и трбуха, лева подлактица и штака. Анализом трага о крви на лицу места утврђено је да трагови који несумњиво потичу од сада покојног Премијера Зорана Ђинђића, ДНК анализа трагова се налазе непосредно

испред улазних врата, улаза број 5, траг број 8 и унутрашњости зграде Владе Србије.

То је оно што пише на страни 20 овог налаза.

На страни 21:

Премијер Србије Ђинђић др. Зоран у тренутку задобијања саме повреде био је у непосредној близини врата улаза број 5 зграде Владе Србије, највероватније на другом степенику, гледано са паркинга према згради Владе, окренут леђима према вратима зграде, ослоњен на десну ногу и штаке, окренут десним боком и делом предњом страном трупа према улици Адмирала Гепрата одакле је дошао пројектил. Након задобијања повреде грудног коша и трбуха, његово тело се највероватније лако заротирало и леђима пропало кроз десно крило врата гледано са паркинга значи кроз та врата, на под испред степеништа у самој згради. Тада је највероватније настала огуљотина чела и колена. У левој половини чеоног предела на око 1 цм изнад спољног трећину леве обрве, лако је попречно елипсасто у промеру 1x5мм. Приликом пада у простор испред степеништа у згради Владе тело је заузело положај потрбушке и у том положају највероватније долази до настанка повреде на задњој страни десне ноге, на средини задње стране десне бутине на око 65 цм изнад равни табана. Након тога његово тело је померано од стране других лица, на више степеницама на шта указују трагови крви по степеницама чија је идентификација по ДНК несумњиво указује да се радило о његовој крви. Положај у тренутку повређивања Премијера који је одређен од стране експерта из Немачке, је прихватљив у односу на положај трупа, смер и правац кретања пројектила у простору и кроз тело, али не и на стајну тачку која је утврђена у кореспонденцији са оштећењима на зиду и раму од врата улаза зграде број 5 Владе Србије и то са следећих разлога: као први оштећени Веруовић је погођен у десни седални предео, а не у десну бутину што се узимало у обзир приликом давања мишљења, а пројекил је унутар карлице рикошетирао и изашао из тела на 115 цм изнад тла. Као друго, експерти из Немачке нису имали потпун увид у исказ Веруовића и осталих сведока. Треће, возило Премијера је било паркирано непосредно наспрам улаза број 5 и то десним задњим вратима. На крају није узето у обзир да погођени Премијер није могао да се креће по задобијању повреде већ је само дошло до пада и делом ротације тела уназад. Да је погођен на месту које су они означили у експертизи то је место где се налазе трагови крви Веруовића, његово тело би се затекло на првом и другом степенику испред самог улаза у зграду Владе Републике Србије.

Да констатујемо да овај налаз се базира имајући у виду први налаз из истраге вештака из Института у Висбадену.

Међутим, експерти из Немачке полиције су своје мишљење дали у виду претпоставке што се види у тексту на страни 18 налаза у другом и трећем пасусу и о томе говоре: На основу положаја поготка у горњи део бутине телохранитеља и геометријских података о лицу места, угао хица, профил, погодак у тело телохранитеља може да кореспондира са оштећењем на згради Парламента само ако је метак при проласку кроз тела знатно скренуо или ако је особа стајала у непосредној близини зграде Парламента. На месту где су експерти из Немачке лоцирали место Премијера у тренутку повређивања како је то наведено у њиховој експертизи на страницама 18 и 19, слике 31, 32, 33 и 34 заправо налазио се по сопственом исказу Милан Веруовић. Оштећење на зиду заправо може да кореспондира са његовим местом стајања и висином улазне и излазне ране из његовог тела. Веруовић Милан је критичном приликом задобио једну прострелину десне половине карличног предела са улазном раном у унутрашњој горњој четвртини седалног предела, на 114 цм изнад равни пода и на око 1,5cm односно задње средишње линије тела одакле канал ране иде унапред, удесно, благо наниже до великог крила карличне кости које прелама у висини ацетабулума (зглобне чапице десне бутине), а затим скреће унапред, навише и унутра излази кроз рану на чијем месту је сада ожилјак у десном препонском пределу на 4 cm у десно од предње средње уздужне линије тела, а на 115 cm изнад равни табана. Према томе на основу медицинске документације и непосредног прегледа Веруовић Милана може се реконструисати правац канала његове прострелине, правац канала прострелине је од назад унапред и лако наниже и удесно, те након одбијања од кости у карлици и ацетабулума пројектил највероватније његови делови скрећу улево благо унутра и навише изазвавши у пределу ране, а сада на том месту ожилјке коже у десном препонском пределу. На путу кроз карлицу пројектила је оштетио унутрашње органе, мокраћну бешику, крвне судове и живце, а као директна последица ове повреде за сада је остао поремећај у функцији покретљивост десне ноге у зглобу као и почетна атрофија десног тестиса. Према томе, Веруовић Милан је критичном приликом задобио повреду која сама за себе представља тешку телесну повреду опасну по живот са последицама које се још увек не могу у потпуности сагледати, с обзиром на процес опоравка који је још у току. У тренутку повређивања Веруовић Милан се налазио у неком од управних положаја трупа окренут леђима према месту одакле је испаљен пројектил. По сопственом исказу налазио се између аутомобила и Премијера, на нижем положају на тротоару испред првог степеника и делом на коловозној подлози за око 20 до 30 cm. Нижем положају од другог степеника односно где су приликом увиђаја нађени трагови крви

означени са бројевима и тако даље, 2, 3, 5 и 6 фотодокументација фотографија број 9. Након проласка кроз тело Веруовића пројектил је највероватније ударио у бетонску ивицу испред улаза, када је настало оштећење означеног бројем 10 што се види на овим фотографијама 20, 21, 22, 23, како се види и на фотографијама, а неки од парчића распаднутог пројектила су ударили у оквир и ивицу врата, фотографија 21, 22 означене стрелицама и то када су врата односно десно крило врата гледано са паркинга према згради Владе, већ била отворена. Имајући у виду ове чињенице као и локализацију и врсту повреда са задње стране десне ноге Премијера може се са великим вероватноћом закључити да је пројектил који се распао ударом у зид и начинио оштећење број 10 испаљен након што је Премијер већ био погођен на улазним вратима, а врата улаза 5 су била отворена. У Београду 23.7.2003. године. У прилогу списи фотодокументација прегледа Веруовић Милана, комисија вештака проф. др. Душан Дуњић, специјалиста судске медицине, инжењер Милан Куњадић судски балистичар.

Извели смо овај. Да ли има неко нешто да примети, а што раније није унето приликом непосредног саслушања вештака?

Констатујем да заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећених немају примедби на изведен доказ.

За реч се јавио бранилац опт. Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. И овде морам да, ево поновним читањем утврдили смо оно о чему говорим да када је у питању чарапа коју смо накнадно је скинути ембарго дакле да то представља некакву тајну, због чега је то било тајна не знам. Немамо ниједан детаљ, ево сада из самог чак и налаза вештака да се помиње уопште било какву повреду везану за део ноге која је обухваћено чарапом и оном рупом односно оштећењем чарапе са оном натопљеном највероватније крвљу. Сада шта је то, нисмо имали никакву анализу. Са друге стране, ја и даље остајем код свега онога што сам рекао и тада, да је то у принципу, не у принципу, него апсолутно дефакто и дејуре, једно наручено вештачење и да је то вештачење једноставно згазило основне принципе професије судске медицине. Због чега је то урадио Дуњић, да ли да би у односу на тужилаштво показао своју добру вољу, или у односу на некакве групе што је за мене још много и далеко опасније и значајније, а то су одређене групе које лобирају када је у питању овај предмет. Било да су политичке структуре, или још неке друге које чак и не спадају у политику, а спадају у домен неке такозване сиве зоне о којој ћемо вероватно касније проговорити, али ово је додворавање некој групацији

људи. Ово апсолутно нема никаквих додира са основном струком, са ослонцем на десну ногу човек који је у делићу секунде мртав не може ниједан зглоб више да му функционише, нема никаквог ослањања. То је укратко. О томе сам говорио и тада. Само да подсетим да је по мени и даље ево на данашњи дан 22. фебруар 2007. године стојим апсолутно на становишту то вештачење које су урадили Куњадић и Дуњић је наручено вештачење јер се пошло од погрешне тезе. Не од детаља и елемената који су се поседовали да би се ишло ка истини, него од онога што је добијено да би се запаковала оптужница која је таква каква је. Према томе, овде је потпуно погрешно, воз је кренуо у погрешном правцу, зато сада и имамо такве резултате. Апсолутно мислим да то и не може ни бити валидан не само доказ, то је једноставно стручно медицински је апсолутно немогуће. То је једноставно једна судско медицинска фарса која је речена и исказана чак и овде пред овим већем од стране Дуњића и Куњадића. Ја једино што могу да кажем како их није срамота. Хвала.

Председник већа: Добро. Браницац опт. Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић. Изволите.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала судија. Опет у склопу оних предлога које сам дао раније, а наравно односи се на ово вештачење. Наиме, по мом скромном знању, а рецимо мислим за себе да имам мало више знања у тим областима, па чак у неким областима и од самог вештака, али нема везе, једноставно је немогуће да је до повређивања и до механизма дошло овако како се описује оптужницом, односно како су то утврдили судски вештаци. То је прво контрадикторно са исказом сведока Симића који је једини сведок који је гледао положај Премијера у моменту повређивања односно у моменту можемо рећи убиства. А исто тако је контрадикторно са исказом чини ми се, не знам сада име, али у згради Владе Србије у том улазу постоји кућица и унутар тог хола, полицајца који је био унутра и који је рекао да су та врата била поткајлована и била отворена. Полицијац Трајковић. Хвала колега. Једноставно видимо овде на страни 20, ви сте сада прочитали да они кажу да је ослонац био на обе штаке, на једној нози, а када би сте читали налаз до краја и потпун налаз, па чак и ако бисмо гледали вештачење вештака из Висбадена, наводно у моменту поготка да је лева штака била подигнута односно да је положај лакта пок. Премијера Ђинђића од прилике био овакав, значи како су показали, значи да је држао штаку овако. Наравно, с обзиром шта се сада ту физички не поклапа. С обзиром показаћу на себи, с обзиром да та десна улазна рана на десном низдојкином делу како су рекли, а излазна са леве стране али негде више ка леђима. Ако узмемо по оптужници да се Председник наслажао на врата, знате ако се ви наслоните на врата, вама лакат не може да буде иза

леђа и онда стојите лактови су вам спуштени поред вас и они стоје управно на тело. Значи не могу бити иза тела. Ако су иза тела, онда ви нисте наслоњени на врата. Наравно, ако нисте наслоњени на врата онда која је то сила потребна да тело Премијера гурне та врата која су висока видели смо колико су висока и којих више нема, али која се могу реконструисати путем фотографија које имамо, са свим оним механизмом за отварање. А поготово на то би објаснио били смо тамо, иако смо када смо били на оном увиђају мерења видели смо да нам ни тада нико није дозволио да уђемо у зграду Владе Србије, него смо једноставно могли да стојимо испред врата и на оном степеништу, али даље је било па чак и за судско веће да тако кажем недодирљиво да уђу унутар зграде Владе Србије. Ако се врата отварају на десну страну, а тако се отварају, онда вам се лакат ротира лево напоље. А не може вам се ротирати у лево уназад. Значи не можете никако наместити тај лакат како га је Дуњић овде намештао да вам буде иза леђа. Значи он може бити само испред тела. Ако је испред тела, а рана вам излази на леђима никако тај метак не може одатле доћи до лакта. Значи из свих тих, наравно подсетио бих и на сведочење вештака из Висбадена, који је рекао да не може да тврди да су и Премијер и Веруовић погођени из истог оружја, односно из исте пушке, тако да из свих тих разлога мислим да опет стојим на том становишту, да би морало да се изврши реконструкција тога, са свим оним вратима како су стајала, са тим механизмом, са положајем и тежином тела Премијера, са кинетичком енергијом удара, да ли је могао, и исто бих вас подсетио на сведочење чини ми се Веруовића који каже, ја чујем пуцањ и окренем се и видим штака, он је пропао. Значи то је делић секунде. У таквом делићу секунде тело да пропадне кроз затворена врата, шанса нема. Значи може господин Дуњић да то подешава како год хоће, али то се тако није могло десити никако. Ето толико. Хвала вам.

Председник већа: За реч се јавља бранилац опт. Александра Симовића адвокат Желимир Чабрило. Изволите.

Адв. Желимир Чабрило: Само да се извинем колеги Ђорђевићу, када сам рекао сведок Трајковић, ја сам мислио на оног сведока који је био у згради Владе, и који је у свом исказу рекао да је он лично отворио улазна врата и поткајловао их. Е, ја мислим да смо мислили на исто лице. Дакле, врата су дефинитивно била отворена. Ово вештачење мислим да суд треба да посматра у склопу до сада других проведених вештачења и свих ових контрадикција које се полако временом сакупљају и из самих вештачења и исказа саслушаних сведока. Суд ће ту имати један сложен проблем како то да уклопи у целину и да на бази свега тога донесе одговарајућу пресуду. Колега Ђорђевић се придружује

ставу немачких вештака који су у свом првом налазу као неопходан услов изнели нужност за потребу реконструкције.

Председник већа: Ја мислим да сада треба да ставите примедбу на налаз, а комплетну анализу ћете дати у завршној речи.

Адв. Желимир Чабрило: Јесте. И чини ми се да је то паметан предлог. Ако би давао комплетне примедбе на овај налаз трајало би јако дugo. Ја бих се стога само у најкраћем надовезао на предлог који је изнео колега Миливојевић о томе да у овој ствари неопходно је ново вештачење. Наиме, број контрадикција које имамо до сада је такав да се не могу уклонити накнадним или допунским саслушањем сведока Куњадића и Дуњића и чини се од оних усмених обавештења које смо имали од Градског СУП-а, од оних првих налаза вештака из Висбадена, каснијих, од њихових налаза, да је једини прави логичан пут, законит пут да се проведе ново вештачење како би се све те контрадикције уклониле. Ето толико само сам хтео да подсетим на предлог који је колега Миливојевић изнео и који се после свега чини апсолутно основаним.

Председник већа: За реч се јавља бранилац оптуженог Пејаковић Саше адвокат Крсто Бобот. Изволите.

Адв. Крсто Бобот: Захваљујем судија. Ја се придржујем речи колега и бићу веома кратак и сконцентрисаћу се само на конкретне примедбе на сада прочитан налаз који смо ми читали и раније. Па ће се примедбе састојати у следећем. Значи у том писменом налазу вештаци Дуњић и Куњадић третирају и полемишту само са исказима телохранитеља пок. Премијера. Значи они у том свом налазу ако су већ ушли у то да анализирају исказе сведока уопште нису анализирали исказе оних сведока који тврде да су врата била отворена. А таквих сведока има и то су врло значајни сведоци. Значи то је једна формална да кажемо мањкавост тог писменог сада налаза и мишљења. И у овом писменом налазу што је веће констатовало они полемишту са првим налазом из Висбадена. Међутим, то није спорно и вештаци из Висбадена су се у том смислу исправили и рекли да је стајно место Премијера су померили у складу са налазом Дуњића и Куњадића. Међутим, шта је даље проблематично. Ако су отворена врата, и ако је сила кинетичка метка како кажу вештаци из Висбадена, онда је немогуће да је тело ротирало на тај начин Премијерово како кажу вештаци Дуњић и Куњадић. И само још формална примедба. Они у прочитаном овом вештачењу кажу тело је лако заротирало. Молим вас, ротирање тела од 180 степени, то не може бити лака ротација. То је јако велика ротација и при тој ротацији отварање и врата која су била наводно затворена и то

тело које је тренутно клонуло након задобијања хица, то је потпуно немогуће. И још једна формална примедба, прибележио сам, вештак Ђуњић суверено констатује чија је чија крв на лицу места. Ја само постављам питање како може то да констатује када уопште нису узети неспорни ДНК профили ни од пок. Премијера, ни од општећеног Веруовића. А многи ДНК трагови крви са лица места, тј. узорци крви са лица места су пропали физички. Значи ту стављам примедбу да уопште није чак није неспорно утврђено ни чија је чија крв испред улаза број 5 у зграду Владе. Хвала.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч? Оптужени Улемек, изволите.

Опт. Милорад Улемек: Добар дан. Врло кратко пошто је већ све речено. И углавном сам оно што је речено хтео и ја да кажем. Само бих се надовезао можда за један делић на оно што је рекао адвокат Ђорђевић, и рекао односно и ставио примедбу управо на онај део исказа који се односи на позицију пок. Премијера значи да сада не понављам како је то речено у исказу, због тога што је данас више него очигледно да је тај исказ базиран само на ево да кажем теоретским параметрима. Ми смо овде имали сведочења и господина Ђуњића и господина Куњадића који су рекли, да нико од њих није био испред зграде Владе, да нико није био на лицу места, да нису разговарали ни са једним било очевицем, или сведоком, који је дао изјаве, већ да су свој доказ базирали на основу изјава па су навели у свом налазу које су те изјаве и на основу неких других параметара њима знаних које су узели из извештаја о увиђају и тако даље и тако даље, да сада не улазим у то. Међутим, ми са друге стране имамо три сведока, значи три сведока очевидаца који су људи били на лицу места у том моменту и који тврде значи тотално супротно значи имамо господина Копривицу који је рекао да су врата била отворена, имамо тог полицијца Трајковића који је рекао да је видео Премијера анфас како пропада у зграду Владе Србије, и на крају имамо овог Симића који је заправо једини сведок који је видео шта се све дешавало значи од почетка до краја, на то мислим од изласка пок. Премијера из аутомобила док није пропао под кола како он то каже. Тако да данас ја нећу да улазим у ту теорију завере да ли је шта подметнуто, шта је подметнуто, значи ја само говорим о чињеницама које ми овде имамо. Тако да та прича у извештају где су вештаци контрадикторни односно демантују сами себе и то у једној реченици да је Премијер био ослоњен на две штаке односно рекли су на штаке, и управо лепо образложио адвокат Ђорђевић и не бих улазио у то. И данас бар ја то могу да кажем, а то ћу свакако изнети у својој завршној речи, смо још ближи једној фактичкој теорији да је пуцањ из Гепратове улице

био само тактичка ствар, а да је заправо Премијер био погођен из сасвим другог правца. Само толико.

Председник већа: Добро. Вратите се. Изволите. Пуномоћник оштећених адвокат Срђа Поповић.

Адв. Срђа Поповић: Ја бих хтео само најкраће на ову примедбу колеге Бобота, што се тиче ове крви и да наводно се не зна који трагови су припадали једном од оштећених. Вештаци су установили постојање два ДНК профила. И установили су да један од тих профиле је нађен у колима којим је Премијер вожен у болницу. Тада је тај тип профиле припадао пок. Ђинђићу. Следствено томе, онај други тип профиле припадао је Веровићу и ту не може да буде никакве забуне. Ето само толико. Иначе само још нешто да кажем, нејасно је ово позивање на сведоке. Ако сведок противречи материјалним доказима и анализи тих доказа од стране вештака, онда је утолико боље за сведока.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко јавља за реч?

Констатујем да се више нико не јавља за реч.

Адв. Александар Ђорђевић: Судија, ја се извињавам, чисто због процесних, једно је да одбрана има задњу реч, а управо зато што је пуномоћник...

Председник већа: Нисмо стигли у завршне речи.

Адв. Александар Ђорђевић: Не. Па не говорим, ја се надам да нећемо скоро, мислим сувише често помињено завршну реч, ја мислим да смо далеко од завршних речи. Но, то је само моје мишљење.

Председник већа: Оставите то за после.

Адв. Александар Ђорђевић: Први пут нисам разумео пуномоћника. Ја колико знам пројектил који је погодио Премијера Ђинђића је нестао. Значи трагова тога зрна ми нигде немамо. Први пут чујем да нешто у колима се налази, ако сам ја добро разумео, можда га ја нисам добро разумео, да неки трагови пројектила Зорана Ђинђића у колима...

Председник већа: Не. Него је говорио о ДНК профилу.

Адв. Александар Ђорђевић: О ДНК профилу?

Председник већа: Нисте чули добро. О крви која је нађена у возилу којим је...

Адв. Александар Ђорђевић: Нисам чуо, али то говорим о колима, а не говорим о степеништима, улазу и тако даље. То је мислио колега Крсто Бобот. А наравно ови материјални трагови о којима причам па ја управо о томе су биле наше примедбе да они нису имали никаквих материјалних доказа осим значи само повреда на телу и од прилике слике тог маркираног да он мора да буде погођен из Адмирала Гепрата и да је погођен из Адмирала Гепрата и све идемо на Адмирала Гепрата, тако да је то управо као што је рекао и окривљени Улемек, то је само једна мислим јасно је сада се види да је то једна тактичка ствар да се управо усмери сва пажња ка Адмирала Гепрата, да сасвим друга страна ти сведоци се ни не саслушавају, зову се после 3 године и тако даље и тако даље, све оно што иде контра доказима, односно контра наводима оптужнице. Хвала вам.

Председник већа: Онда када сте их предложили, онда их је суд позвао. Тек толико да о томе не буде...

Адв. Александар Ђорђевић: Није примедба на суд, извиђавам се.

Председник већа: Добро. За сваки случај. Морам прво да вас упознам, идемо даље, немојте полемисати молим вас. С обзиром да је било предлога од стране браниоца оптуженог Звездана Јовановића да се непосредно саслуша у својству сведока Павловић Жељко, председник већа је тражио извештај, знате да од раније имамо извештај МУП-а да више тамо не ради, али смо добили извештај од МУП-а, Ужице, па онда Јединица Бајина Башта, број 205-10 од 16.1.2007. године који је запремљен у Посебно одељење Окружног суда 1.2.2007. године. Поступајући по вашем акту горњи број у којем сте захтевали да извршимо проверу адресе за Павловић Жељка од оца Николе, рођен 8.12.1975. године у Бајиној Башти, са сталним пребивалиштем Бајина Башта улица Рајка Тадића број 30, извештавамо вас да смо извршили теренску проверу и у разговору са његовом мајком Драгом, дошли до податка да се предметни Павловић Жељко тренутно налази на привременом раду у Француској у граду Паризу, на њој непознатој адреси и непознатог броја телефона. Наводи да ће се по доласку у Србију сам Жељко јавити у вашу установу. О предњем вас обавештавамо ради знања и вашег потраживања.

Адв. Ненад Вукасовић: Само да подсетим веће да у време још док је био председник већа господин Марко Кљајевић, да је одбрана тада

врло јасно тада говорила, да се Жељко Павловић налази у Француској, да је одбрана у контакту са Жељком Павловићем и остао је један колегијални договор ако тако то могу да назовем, један споразум да када веће буде одлучило да саслуша Жељка Павловића да је одбрана на себе преузела обавезу, ми смо у контакту са Жељком Павловићем, ми чак имамо његов, то сам ја рекао и господину Марку Кљајевићу, а ја сада не могу да кажем, можемо да отворимо транскрипте и да погледамо, да ће бити обавештен и да ће доћи онога дана када веће буде одлучило да саслуша Жељка Павловића. Ми зnamо да он уопште није ту, да је он у Француској, чак имамо и број телефона. То није проблем, само што нећу да га дам јавно, јер имам право да штитим сведока. Али ће доћи када веће буде одлучило да га саслуша. То није уопште проблем доћи до њега и обезбедити његово присуство овде. Ја то узимам на себе као бранилац.

Председник већа: То знате као ваш нови предлог је ли тако?

Адв. Ненад Вукасовић: Не. То је стари предлог. Ја сам и тада говорио да се он налази у Француској и да смо ми у контакту и да имамо сагласност да ће човек доћи и посведочити и одговарати на питања суда. Само је било питање термина и онда се нешто ту пореметило, ја сада не могу тачно да се сетим, Марко Кљајевић је тада нешто, имао неких других предлога, па се то нешто померило и тако то је остало негде како бих рекао по страни. Ево сада је то, значи он је у Француској, већ има сигурно преко 2 – 3 године тамо, нема везе са овом...Али смо у контакту. И није проблем да се обезбеди његово присуство када веће каже да буде овде присутан. Хвала.

Председник већа: Ја о том вашем предлогу не зnam ништа и о вашем договору са тадашњим председником већа.

Веће доноси

P E S H E Њ E

Да се изврши читање потврде о привремено одузетим предметима.

Претходно ћemo прочитати допис Министарства унутрашњих послова, Ресор јавне безбедности, Управа криминалистичке полиције, Служба за борбу против организованог криминала 02/6-1 строго пов. А претходно да вас обавестим да смо добили били решење на основу члана 52 Правилника о службеној и државној тајни о начину чувања и ослобођења од чувања службене и државне тајне од 26.1.1976. на основу

одобрења кабинета министра, број 1656 од 16.2.2005. године доносим за потребе кривичног поступка, скида се ознака службене тајне и овај доказ смо извели тада када је председавао председник већа Марко Кљајевић. Требало би сматрати да је већ скинута са тога ознака службене тајне јер је тада и прочитано у доказном поступку.

Прелазим на читање потврде о привремено одузетим предметима.

«Република Србија, Министарство унутрашњих послова, Управа за борбу против организованог криминала, 7.4.2003. године, потврда о привремено одузетим предметима којом се потврђује да је од стране радника УБПОК-а одузето од Павловић Жељка од оца Николе, рођеног 8.12.1975. године у Бајиној Башти, општина Бајина Башта, са станом у улици Рајка Тодиша број 30, телефон 063-325865 и фиксни 031-852-960, следећи предмет: 1 ласерски мерац даљине марке «Бушнел – 1000», серијски број 022359, закључно са редним бројем 1. Предмете одузео капетан Тимотијевић Драган, а предмет предао Павловић Жељко.

Констатујем да је потврда у потпуности извorno прочитана.

Сада уједно питаћу вас да ли неко има нешто да примети у односу на ову прочитану потврду о привремено одузетим предметима и истовремено да се бранилац оптуженог Звездана Јовановића или ако постоји још неки други сагласан предлогу у том смислу, изјасни и тужилац, на које околности би се саслушавао сведок Павловић Жељко? Изволите.

Тужилац нема никакву примедбу на изведени доказ.

За реч се јавља адвокат Ненад Вукасовић.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Управо ову потврду коју сте сада прочитали, да је ласерски мерац даљине марке «Бушнел» одузет од Жељка Павловића, а сетимо се само да смо имали прилике да у фотодокументацији погледамо фотографију тог истог мерача даљине марке «Бушнел» овог броја, где је писало да је одузет од Звездана Јовановића. То је једна контрадикција и овде имамо званичан документ од стране УБПОК-а да је то одузето од Жељка Павловића. На ваше питање у ком смислу и правцу би било саслушање Жељка Павловића, то је управо да ни од њега није одузет. То је само фикција једна која је направљена од стране УБПОК-а јер поуздано знамо, имамо подatak, желимо да дође Жељко Павловић. Жељко Павловић је само био курир који је однео један мерач даљине марке «Бушнел» на молбу, на молбу УБПОК-а однео је тамо у Макиш, где је већ носио. Они су му издали

потврду о одузимању. То је редовно задужено, узето из магацина и однето по захтеву и по тражењу тада неких тамо, ја не знам имена и презимена људи који су тражили из УБПОК-а, он ће то најбоље знати. И то је он узео, однео и добио потврду да је то од њега одузето. Да се управо и та једна ствар рашчисти како се са одређеним потврдама барата и одређеним папирима које нама можда могу и да унесу некакву дозу евентуално и нећу рећи, не сумње, него једноставно да видимо о чему се ради. Да ли је стварно одузето, ако је одузет због чега је од њега одузет, а овде имамо фотографију да је одузето од Звездана Јовановића, а сада од Жељка Павловића. Чак ни од Жељка Павловића није одузет. Значи тиме пада оно што је речено за Звездана Јовановића да је одузето, а ја желим да се саслуша и зато је и предлагано тада, а у реду, ево понављам и сада уколико се негде можда загубила та мој тадашњи предлог, сада и званично остајем код тог предлога. Ево и обнављам га или га поново постављам да се саслуша Жељко Павловић управо на околности да чак ни од њега није то одузето. Него по замолници одређених овлашћених лица из УБПОК-а да се донесе један да би ти људи тамо видели шта је то. Нису имали представу шта је то, како то изгледа. И да је то узео, однео и сада имамо потврду да је то од њега одузето. Ја хоћу да он изворно каже како је дошло до тога. Од кога је он узео, задужио и како је то однео и коме је предао. А не да је од њега одузет.

Председник већа: Констатујем да се са бранилачке стране нико не јавља за реч.

Да ли се јавио оптужени Звездан Јовановић? Изволите.

Опт. Звездан Јовановић: Председавајућа, ја бих пре свега замолио ово веће да ли можемо ми да сазнамо ко је снимио оне слике које је наводно, где пише да је од мене одузет тај...

Председник већа: То сте предложили.

Опт. Звездан Јовановић: Дакле, да сазнамо пре свега то. А ово што је говорио Павловић, ја бих стварно замолио веће да одлучи. Веома је битно. Посебно зато што заменик Специјалног тужиоца нема коментар на овако нешто. Нема коментар јер очигледно колико сам ја схватио чак се ту спомиње и нека држвна тајна, да је то било под ембаргом државне тајне. Зашто? Само толико.

Председник већа: Могу нешто да вас питам?

Опт. Звездан Јовановић: Реците.

Председник већа: Да нам кажете пошто ви то вероватно знате, Павловић Желько је био у Јединици за специјалне операције?

Опт. Звездан Јовановић: Да.

Председник већа: Можете ли да нам кажете који је он чин имао и у којем је организационом делу Јединице био?

Опт. Звездан Јовановић: Он је био шеф снајперског тима.

Председник већа: Добро.

Опт. Звездан Јовановић: Ја сада не могу да ли је био потпоручник, поручник, ја стварно не могу да се сетим. Знам само да је био шеф снајперског тима.

Председник већа: Добро. А чин не знате?

Опт. Звездан Јовановић: Не могу стварно да се сетим.

Председник већа: Да ли је он вами био било када надређени?

Опт. Звездан Јовановић: Не.

Председник већа: Никада?

Опт. Звездан Јовановић: Не.

Председник већа: Добро. Вратите се на клупу.

Опт. Звездан Јовановић: Хвала. Је ли могу да допуним само?

Председник већа: Кажите.

Опт. Звездан Јовановић: Председавајућа, ја сам предложио овде већу да се затражи то да се види да ли сам ја икада био у своје време у снајперском тиму, тако да мислим да ће вам бити...

Председник већа: Добро. Прелазимо на читање решења Секретаријата унутрашњих послова, МУП-а Србије, број 031-94/06 од 20.2.2006. године о скидању ознаке службена тајна. Решење гласи: због потребе поступка Посебног одељења Окружног суда у Београду, К.П.бр.5/03 од 30.1.2006. године, скида се ознака службена тајна, строго поверљиво, са службених списа Секретаријата унутрашњих послова у

Београду, заведених под 01 број 230-358/05 од 15.12.2005. године, 01 број 230-374/05 и 01 број 230-375/05 од 4.1.2006. године и 01 број 230-13/06 од 17.1.2006. године. Посебно Одељење Окружног суда у Београду обратило се са захтевом за скидање ознаке службена тајна строго поверљиво са службених аката наведених у диспозитиву овог решења, а која су заведена у складу са чланом 13 Правилника о службеној и државној тајни и начину чувања и ослобођења од чувања службене и државне тајне. У загради 09 страна пов. број 021-78/76 од 26.1.1976. године. Имајући у виду изложено, а у складу са чланом 20 став 1 наведеног Правилника донето је решење као у диспозитиву. Ово решење ступа на снагу даном доношења. 01 број 031-94/06. У Београду 20.2.2006. године. Начелник Секретаријата генерал мајор Милорад Симић.

Ово смо прочитали зато што је веће донело решење да се прочита извештај Одељења криминалистичке технике, Управе криминалистичке полиције, Секретаријата унутрашњих послова у Београду, МУП Србије, 251/05 од 29.12.2005. године, а у односу начина на основу чега се врши дактилоскопска идентификација лица. Имамо Република Србија, МУП РС, Секретаријат унутрашњих послова у Београду, Управа криминалистичке полиције, 29.12.2005. године. Београд, улица Деспота Стефана број 7, веза захтева Окружног суда, Посебног одељења, К.П.бр.5/03 од 27.12.2005. године. У службеним просторијама одељења криминалистичке технике, Управе криминалистичке полиције, Секретаријата унутрашњих послова у Београду, у чијем се саставу налази одсек за криминалистичко техничку регистрацију и идентификацију лица и лешева. За свакодневне послове користи се збирка познатих извршилаца кривичних дела у циљу упоређивања достављених трагова папиларних линија са отисцима из збирке. Поменута збирка броји око 80.000 фишева регистрованих лица. Задатак радника дактилоскопије је такође да свакодневно врши упоређивање неидентификованих трагова папиларних линија са отисцима новодактилоскопираних лица. Такође је та радња обављена и у односу на конкретна предметна вештачења.

Даље, читамо извештај Одељења криминалистичке технике.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се прочита извештај Одељења криминалистичке технике, Управе криминалистичке полиције, Секретаријата унутрашњих послова Београд, МУП Србије, Београд, 02-10, број Кт.-100/955/03 од 29.12.2005. године.

Извештај, веза захтев Окружног суда у Београду, Посебно одељење К.П.бр.5/03 од 27.12.2005. године. Окривљени Звездан Јовановић, рођен 19.7.1965. године у Пећи, од оца Радомира и мајке Станице, је дактилоскопирања дана 24.3.2003. године у просторијама Окружног затвора у Београду. Дактилоскопирање је извршио Бора Милановић радник Одељења криминалистичке технике који врши дактилоскопирање лица у поменутој установи. Фотокопију десетопрсног фиша дактилоскопираног Звездана Јовановића вам достављамо у прилогу. Десетопрсни фиш дактилоскопираног Звездана Јовановића достављен је овом одсеку дактилоскопије након дактилоскопирања. Отисци дактилоскопираног Звездана Јовановића су упоређени одмах по достављању фиша са неидентификованим траговима папиларних линија. Том приликом је и извршена идентификација трага папиларних линија који је предмет вештачења у вези са Кт.бр.955/03 од 23.3.2003. године. Прилог фотокопија фиша Звездана Јовановића.

Да ли има потребе да показујемо на документ камери или ако неког интересује можемо да покажемо ову фотокопију фиша оптуженог Звездана Јовановића?

Констатујем да су сагласни да се не приказује на камери копија десетопрсног фиша оптуженог Звездана Јовановића.

Ја могу само да кажем да имамо десни палац, десни кажипрст, десни средњи прст, десни домали прст, десни мали прст, леви палац, леви кажипрст, леви средњи прст, леви домали прст и леви мали прст, десни длан и леви длан оптуженог Звездана Јовановића у фотокопији.

Констатујем да смо извели овај доказ.

Да ли неко има нешто да примети у односу на овај изведен доказ?

За реч се јавио бранилац оптуженог Звездана Јовановића, адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја ћу уз дужно извиђење можда је прерано ово што ћу сада рећи, па ћу и прекинути ако веће сматра да није можда сада моменат. Ја бих само, немам ја ништа, никакве примедбе код узимања тог десетопрсног фиша у просторијама Централног затвора и

тако даље. То је процедура једна стандардна. Око тога одбрана нема шта ни да се петља, ни да стављам било какве примедбе. Ја бих само повезао са пронађеним трагом, ја бар нисам видео да је урађена анализа трага пронађеног на лицу места у одређеном стану, на новинама за које је констатовано да припадају Звездану Јовановићу, да нигде није урађено у 12 тачака сагласно правилима криминалистике, нити смо добили графикон како то доликује односно како би до данас некаквим правилима то требало бити. Ја једино у том делу бих ставио једну своју примедбу, а што се тиче узимања отисака горе у просторијама Централног затвора и од лица које је то узело, па нормално је да свако лице које уђе у просторије Централног затвора мора бити дактилоскопирано. Него само да нигде немамо бар ја нисам пронашао у документацији урађену анализу отиска наводног трага палца на оним новинама. Мислим да је «Блиц» у питању са овим када је узето, када је приведен и када је дактилоскопиран, немамо анализу 12 тачака. То нигде нисмо видели. Хвала.

Председник већа: Добро. Да ли још неко има нешто да примети у односу на изведени доказ?

Констатујем да нико нема ништа да примети.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се прочита одлука директора Безбедносно информативне агенције број 01-112 од 9. јануара 2006. године којом је скинута ознака службена тајна строго поверљиво са извештаја о функционисању видео надзора зграде Владе Републике Србије број 02-316 од 1. децембра 2004. године.

Имамо прво допис који је заведен под бројем 01-115 који је потписао шеф кабинета Никола Бајић где се доставља ова одлука директора БИА, а затим ћемо прочитати одлуку 01-112 од 9.1.2006. године.

На основу члана 61 Упутства о начину заштите тајних података Безбедносно информативне агенције доносим одлуку, скида се ознака службена тајна строго поверљиво са извештаја о функционисању видео надзора зграде Владе Републике Србије број 02-316 од 1. децембра 2004. године на захтев председника већа судије Посебног одељења за

организовани криминал у кривичном поступку против окр. Милорада Улемека и других, због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 став 1 ОКЗ, кривичног дела убиства представника највиших државних органа из члана 122 ОКЗ, кривичног дела убиство у покушају из члана 47 став 1 КЗ РС, у вези члана 19 ОКЗ и кривичног дела тероризма из члана 125 ОКЗ, а по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године. Потпис директор Раде Булатовић.

Веће доноси

P E S H E Ђ E

Да се прочита извештај Института безбедности, Безбедносно информативне агенције о функционисању видео надзора зграде Владе Републике Србије, број 02-316 од 1.12.2004. године.

Начелнику Института безбедности, одсек лабораторија за техничку заштиту, предмет извештај о функционисању видео надзора зграде Владе Републике Србије. Видео надзор зграде Владе Републике Србије је пројектовао и извео Институт безбедности. Систем је предат на коришћење служби обезбеђења зграде Владе 11.6.2002. године о чему постоји записник. Од тог тренутка корисник система је МУП Републике Србије. С обзиром да је систем видео надзора био у гарантном року, за интервенције и кварове је био задужен Институт безбедности. Данас 15.1.2003. године је одржан састанак у згради Владе Србије, коме су присуствовали Синиша Филиповић, управа за заједничке послове републичких органа, Терзић Чедомир, надзорни орган, Копривица Данило, шеф обезбеђења зграде Владе Републике Србије и Геров Драгица, Институт безбедности. На састанку је покренуто питање наставка радова на систему техничке заштите. У том циљу одржан је још један састанак у Институту безбедности дана 16.1.2003. године коме су присуствовали Синиша Филиповић, испред управе за заједничке послове републичких органа, Миломир Илић, Зоран Мишковић, Геров Драгица, сви из Института безбедности. Договорено је да се испред управе за заједничке послове достави званични захтев са дефинисаним новим захтевима везаним за систем техничке заштите. На основу тих састанака стигао је званични допис захтев 17.1.2003. године из управе за заједничке послове републичких органа, а потписан од стране господина Синише Филиповића. Тражили су активности по четири тачке. Друга тачка у захтеву реконструкција улаза из улице Немањине, односила се

на просторију у којој се налазио центар техничког обезбеђења у коме је инсталirана опрема за рад система техничке заштите. Рок за грађевинску реконструкцију био је 45 дана. У оквиру ових радова обавеза Института безбедности је била да искључи центар и евакуише опрему због грађевинске реконструкције када за то добије налог службе обезбеђења зграде Владе. Данас 10.3.2003. године Драгица Геров из Института безбедности је преко мобилног телефона добила захтев од мајора Копривица Данила шефа обезбеђења зграде Владе Републике Србије да на објекат дођу радници Института безбедности. Као општио је да су радови на реконструкцији у велико почели преко викенда и да је потребно евакуисати опрему из центра да се опрема не оштети. Двојица радника Института безбедности Мудрић Слободан и Боцески Јово су отишли на објекат. Грађевинска реконструкција је била у току. Просторија је била пуна прашине, као и комплетна опрема. Систем је искључен 10.3.2003. године око 10,30 часова. Следећег дана 11.3.2003. године је извршена демонтажа комплетне опреме. Опрема је закључана у просторију коју је одредио корисник. За време извршења кривичног дела 12. марта видео надзор није функционисао као што је већ наведено. Организацију центра техничког обезбеђења је осмислио Институт безбедности и са инсталираним опремом су били упознати следећи радници: Драгица Геров, дипломирани инжењер, Слободан Мудрић, инжењер и Јово Боцески, инжењер. Постојала је техничка могућност даљинског преноса слике са 4 камере. Слике су могле да се преносе у центар у Шестој управи БИА. Реализацију овог дела посла су водили садашњи пензионер Института безбедности Драгослав Филиповић, тадашњи начелник лабораторије за техничку заштиту и Златко Раднић испред Шесте управе. У Београду, 30.11.2004. године. Извештај саставили Драгица Геров, Слободан Мудрић и Јово Боцески, инжењер.

Констатујем да смо извршили читање овог писмена.

Да ли има неко нешто да примети у односу на изведену радњу?

Констатујем да заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећених немају никаквих примедби.

За реч се јавио бранилац опт. Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Што се тиче самог извештаја немам. Он је дат по некој хронологији догађаја како је то искључивано и тако даље. Не знамо разлоге због чега је то ушло да се ради. Нигде у том извештају не постоје разлози због чега се ишло на реконструкцију. А оно што недостаје, што је за мене бар врло битно, можда за другога није, то

је да нигде не видимо, говори се о спољном видео надзору зграде. Господин Данило Копривица и на сведочењу овде говорио је у једном сегменту па се онда ујео за језик и штуцнуо, говорио је и о унутрашњем видео надзору и то кабинета Премијера др. Зорана Ђинђића. На моје директно питање где воде каблови од те камере од кабинета рекао је да воде у дежурни оперативни центар. На моје следеће питање, то постоји у транскрипту, шта се види на том монитору који је у дежурном оперативном центру, он каже ја том монитору немам приступ има приступ Институт односно има БИА. Видимо да је овде испуштен по мени један врло важан сегмент па у том склопу бих ја и ево данас користећи ову прилику предложио да се затражи од БИА какав је био унутрашњи видео надзор зграде. Да ли је само кабинет Премијера био под видео надзором унутар у ходнику. Ако се сећате, а били сте члан већа тада, ја сам га питao да ли је Премијер када уђе у зграду обезбеђен у смислу оног физичког да више у односу на њега не постоји било каква опасност споља да би му био угрожен живот. Рекао је да. На моје питање шта ће камера онда код његовог кабинета, није Копривица имао тада одговор. Да видимо да ли је та камера била само код Зорана Ђинђића, у шта сам ја лично убеђен, али то не мора ништа да значи, или су можда још неки кабинети били под унутрашњим надзором, а да су каблови ишли ка БИА, односно ишли ка неким другима, чак ту спомињу и Биљану Станков. То ћемо наћи лако у транскрипту око комуникације са том камером која је била. Ја изражавам сумњу овог момента да ли се ту радило и о некој врсти контроле Премијера. Од кога, зашто, како, то сада овог момента ја немам одговор, нити је моје да дајем. А мислим да затражимо да видимо не само спољни видео надзор зграде, него и унутрашњи према бар информацијама које поседује БИА или жели да нам да. Мислим да је то врло важан податак да је камера била испред како каже кабинета, а бојим се да је била и унутра и да је Зоран Ђинђић био под контролом све време некога. Хвала.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч након овог изведеног доказа?

Са бранилачке стране не.

Јавља се правооптужени Милорад Улемек. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Госпођо председавајућа, пре него што ставим примедбу на овај извештај, односно немам примедбу на извештај него на нешто друго. Рећи ћу после. Хтео бих да приметим нешто друго везано за онај претходни, а због чега се јављам сада. Јављам се због тога што сам мислио да се нама овде на суђењу неће и даље бацати прашина у очи. Наиме, о чему се ради. Господин Марко Кљајевић поменутог

датума да ли 9.12.2005. године је прихватио захтев и нас оптужених, односно предлог и нас оптужених и наших бранилаца да од Министарства односно издао је чак и наредбу на крају суђења да од Министарство унутрашњих послова достави комплетан материјал дактилоскопских отисака који су рађени везано за нас који се налазимо овде и то везано за све станове. Због чега? Када су овде били стручњаци односно људи који су узимали и обрађивали те податке, ми смо имали примедбе на то да су неке ствари немогуће. Типа, ако сам ја боравио не знам у стану 5 дана како то тврде овде неки људи, није могуће да је нађен само један отисак на чаши. Ако је Звездан Јовановић не знам боравио у том неком стану ноћ, дан, купао се и тако даље, није могуће да се нађе само један отисак и то једног прста не знам на новинама, шољици, не знам чаши и тако даље и тако даље. Када смо таква питања постављали тим људима, они су рекли да су они узели најбољи примерак тог отиска. Значи да је ту било још отисака, значи који су узели и који су припадали и мени и Звездану Јовановићу, али да су они узели најбољи примерак тих отисака. И на наш предлог онда је господин председавајући Марко Кљајевић тражио да му се достави све. Ми данас овде видимо да су они само доставили један папир који образлаже да су Звездану узети отисци како треба, што верујем да није спорно и да је тај један отисак који је нађен тамо упоређен са њим и да је то то. А камо онај остатак? Да ли то значи да су они игнорисали наредбу претходног председника већа, или је то нешто друго у питању. Ја бих вас замолио значи да се то исто реши јер ми и даље тврдимо да оно што су тврдили овде ти дактилоскопери није тачно. Због чега, ја не знам. Што се тиче овог извештаја, ја на извештај немам примедбу. Али бих приметио следеће, господин Копривица када је био овде и када је говорио о том обезбеђењу зграде Владе путем камера и када је одговарао на питања да ли има сазнања ко, када, због чега, како је искључио, он је рекао да је то искључено због радова, али да он са тим нема везе, да је наређење дала Маја Васић тадашњи чини ми се секретар или тако нешто. Међутим, ми у овом извештају овде имамо где се помиње име господина Копривице да је он заправо направио контакт са дотичним тим радницима и да он итекако има везе са тим. Значи ствар забележена и не верујем да би људи из БИА тек тако њега помињали. Тако да је ту очигледно и даље имамо прање руку одређених појединача који би хтели на сав начин некако да се склоне из овог целог случаја и приче и да нам још више замрсе ту причу. И још бих вас замолио нешто. Ако може пауза због одређених техничких проблема. Хвала.

Председник већа: Добро. Да ли још неко нешто има да примети?

Констатујем да је на главни претрес приступио адвокат Горан Петронијевић бранилац опт. Саше Пејаковића и Желька Тојаге.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес и одређује пауза у трајању од 30 минута ради одмора.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Председник већа: Наставак главног претреса у 13,10 часова.

Констатујем да је у паузи приступио бранилац опт. Улемек Милорада адвокат Слободан Миливојевић, а да је адвокат Марко Миливојевић напустио главни претрес уз допуштење председника већа, а такође главни претрес је напустио и бранилац опт. Саше Пејаковића и Жељка Тојаге адвокат Крсто Бобот. У даљем заседању је остао адвокат Горан Петронијевић.

Настављамо са доказним поступком извођењем процесне радње читања дописа Управе за заједничке послове републичких органа број 351-01-4/2006-01 од 10.2.2006. године са два прилога, дописом предузећа «Градинг СС» из Београда и допис предузећа «Крајина инжењеринг» из Београда.

Констатује се да у наставку главног претреса адвокат Александар Ђорђевић мења браниоца опт. Безаревић Бранислава адвоката Жељка Грбовића.

Прелазим на читање овог дописа.

«Република Србија, Управа за заједничке послове републичких органа, 10.2.2006. године. У вези са вашим дописом К.П.бр.5/03 од 31.1.2006. године којим сте тражили да вам доставимо извештај о подацима који се односе на извођење грађевинских радова током марта месеца 2003. године, у згради Владе Републике Србије, улица Немањина број 11 у Београду, достављамо вам изјашњење у вези са траженим подацима од стране предузећа «Градинг СС» из Београда и «Крајина инжењеринг» ДОО из Београда, који су у наведеном периоду изводили

предметне радове на овом објекту. Овде имамо у прилогу допис ова два предузећа са именима радника који су изводили радове и имамо допис управе за заједничке послове републичких органа, Немањина 22 до 26, број 10/06, датум 6.2.2006. године, где се описују радови који су вршени на згради Владе Републике Србије, по данима, 10.3. вршени су радови изношења старог намештаја, па су наведене просторије 35 и 36, са демонтажом врата са степеница, рушење малтера и тако даље. У овом допису што би било интересантно за наш предмет, у наслову врсте радова, стоји опис позиције у даљем тексту, по алфабету су димензије и ознаке врата како је то означен архитектонским цртежима основе приземља из главног пројекта, који је рађен у јуну 2000. године, предузеће «Колинг АД». Према динамици радова прве и друге фазе радова, на улазу 4 – 5 ознака корисника, то је улаз 5 како га корисник означава, су демонтирана и уграђена нова и позиционирана према противпожарним условима као евакуациона са отварањем на спољну страну приказано у основи пројекта. То се говори о вратима на згради Владе и у прилогу су достављени цртежи односно план архитектонски пројекта зграде Владе Републике Србије и то приземља, сутерена.

Констатујем да смо извршили увид у фотокопије пројекта 30361327, 30361327. Уколико неко изрази жељу да то гледа, ако нешто има посебно да вас интересује можемо вам дати.

Да ли има неко нешто да примети?

Констатујем да заменик Специјалног тужиоца нема примедби.

За реч се јавио бранилац правооптуженог Милорада Улемека адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, у овом извештају недостаје један податак за који иначе на самом увиђају када је вршен од стране бившег председника већа Марка Кљајевића, он је дао налог да му се достави извештај где се налазе претходна врата. Она врата која су била на улазу у критичном, у време критичног догађаја. Ту немамо у извештају где се та врата налазе. Само имамо извештај да су уклоњена и да су постављена нова.

Председник већа: Добро.

Адв. Слободан Миливојевић: Мислим да би то можда могло да буде од значаја имајући у виду накнадно утврђене неке трагове који се налазе на фотодокументацији, а и који произилазе из изјава инспектора који су вршили криминалистичку техничку обраду.

Председник већа: Да ли има још неко нешто да примети у односу на изведени доказ?

Констатујем да се нико не јавља за реч.

Када смо саслушавали сведока Владимира Миомановића тада смо прочитали под ознаком Кри.бр.431/2003 од 19.3.2003. године белешку истражног судије Александра Чолића у вези убиства др. Зорана Ђинђића дана 12.3.2003. године и трагова са лица места који су вам достављени, молимо вас да урадите потребне анализе и утврдите колико је могуће следеће чињенице. Па је ту било по ознаки Кт.бр.31, присуство биолошких трагова на достављеном ћебету пронађеном у просторији из које је пуцано. Уколико има биолошких трагова потребно је урадити ДНК профил истих. Присуство биолошких трагова и ДНА профил истих на достављеним опуштцима пронађеним у просторији из које се пуштало, евентуално пронађене биолошке трагове и ДНА профиле из тачке 1 и 2 међусобно упоредити. Достављене делове пројектила анализирати и утврдити да ли потичу од једног или више пројектила. На истим утврдити ако је могуће присуство трагова крви. Истражни судија Александар Чолић. То је он писао др. Шмиту у Висбадену.

Такође смо прочитали онај допис Владимира Миомановића који је 18.3.2003. године упућен истражном судији Александру Чолићу где стоји знате да смо рекли да је и на то се сведок изјаснио када сам му показала овај допис да је потписао уместо потпуковника за начелника неки Петровић.

У прилогу дописа достављамо вам фотодокументацију и крим. технички извештаје, службену белешку, допис Институту безбедности, извештај о дактилоскопској обради трагова и извештај о прегледу чаура и делова пројектила, вештачење Ве.1089/03 о прегледу уложака браве, вештачење Ве.948, Ве.993, Ве.994, Ве.936/03 парфинских рукавица и вештачење Ве.989/03 о прегледу гардеробе и ствари, а у вези кривичног дела заведеног под горњим бројем убиство пок. Зорана Ђинђића и убиство у покушају Веруовић Милана, дана 12.3.2003. године. У Београду, улица Немањина број 11. Ова је белешка од 18.3.2003. године, КУ.бр.4713/03. Кт.бр.100/836/03.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку прочита службена белешка од 15.3.2003. године.

Прелазим на читање.

«Република Србија, министарство унутрашњих послова, Секретаријат у Београду, УКП одељење крим. технике без броја, 15.3.2003. године, начелник ОКТ-а дипломирани физикохемичар Миомановић Владимир».

То је оно што смо и предочили и прочитали Миомановићу када смо га саслушавали у погледу оних опушака цигарета и онога свега што су понели вештаци из Висбадена, то да констатујемо да смо то прочитали у доказном поступку.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се прочита налаз, Република Србија, министарство унутрашњих послова, Секретаријат унутрашњих послова у Београду, Управа криминалистичке полиције, Одељење крим. технике, Ве.бр.989/03, КУ.бр.4713/03, 15.3.2003. године.

Преглед гардеробе и ствари. 13.3. дежурни техничар ОКТ-а доставио је одељењу крим. технике на преглед гардеробе ствари Ђинђић Зорана преузети са Института судске медицине. Гардероба ствари повређеног Веруовић Милана преузета је из гардеробе Ургентног центра и једну мајицу црне боје затечену на лицу места у вези са предметом убиство и убиство у покушају заведених под Ку.бр.4713/03. Поступајући по захтеву извршен је преглед достављене гардеробе и ствари те се даје следећи налаз: Прегледана је гардероба ствари Ђинђић Зорана, једна лонгета, десна ципела, панталоне и две чарапе, једна црне боје, а друга дужа сиве боје. На чарапи сиве боје то је оно што смо показали фотодокументацију, на чарапи сиве боје уочено је оштећење кружног облика величине 0,5x0,5цм, око којег је уочена мрља mrкје боје коју је бензединском пробом дала позитивну реакцију на присуство крви, оштећење на чарапи означено је стрелицом слика 2. У осталим достављеним стварима лонгети, ципели и панталонама нису уочена оштећења. Уочене су мрље црвене mrкје боје, које су бензединском

пробом дале позитивну реакцију на присуство крви. Прегледана гардероба ствари Веруовић Милана панталоне, кожни каиш, кравата, футрола за пиштолј, кошуља, пар ципела, чарапа и мјаџица. На панталонама црне боје марке «Кензо», величине 56 уочена су 2 оштећења. Прво на предњој десној страни на 100 цм од доње ивице ногавице и 26 цм од спољашњег шава десне ногавице, хоризонтално постављено оштећење дужине 3 цм. Друго на задњој страни панталона на 103 цм од доње ивице панталона и 24 цм од спољашњег шава десне ногавице кружног облика величине 0,5x0,5, слика 6 и 7. На предњој десној страни кариране кошуље плаве боје, марке «Азаро», достављена је исечена са предње стране на 9,5 цм од доње ивице кошуље и 3 цм од средишње линије копчања уочено оштећење дужине 2,5 цм, вертикално постављено оштећење. На карираној кравати марке «Бос» на 9 цм од доње ивице кравате, са десне стране уочено је оштећење дужине 1 цм хоризонтално постављено оштећење. На осталим достављеним стварима мјаџици на брателе, кожном каишу, футроли за пиштолј, чарапе, нису уочена оштећења. На свим прегледаним стварима уочене су мрље црвене мрке боје које су бензединском пробом дале позитивну реакцију на присуство крви. Прегледана је и мјаџица кратких рукава црне боје марке «Мартин бокс стори» величине XXL на којој нису уочена оштећења. Уочене су мрље мрке боје које су бензединском пробом дале позитивну реакцију на присуство крви. Мјаџица је означена бројем 15 на фотографији број 23 фотодокументације урађене од стране крим. техничара КТ. Са свих оштећења и непосредне околине уочених на гардероби повређеног Веруовић Милана лепљеном фолијом узет је тест на барутне честице који је са заштићеним раствором дифениламина и у сумпорној киселини дао негативну реакцију. Фотодокументација вештачења.

Веће доноси

P E S H E Ђ E

Да се прочита службена белешка Окружног јавног тужилаштва у Београду, Ктн.бр.703/03 од 12.3.2003. године.

Приступам читању ове белешке.

«Данас у 13,20 часова налазила сам се у дежурној соби Окружног суда у Београду као поступајући дежурни тужилац у предмету Кт.бр.308/03 када ме је телефоном обавестио Окружни тужилац у Београду Раде Терзић да је НН лице пуцало у Премијера Зорана

Ђинђића који је излазио из службеног возила где је Премијер погођен у леђа, те да се налази у Ургентном центру. Са дежурним истражним судијом Окружног суда у Београду Александром Чолићем и Окружним тужиоцем у Београду Радетом Терзићем, изашла сам на лице места где смо затекли испред улаза број 5 у Владу Србије трагове крви као и на степеништу, те трагови крви на међуспрату и инвалидска помагала штаке. Инспектор Мрвић нам је објаснио да нису били у могућности да лично обавесте мене као дежурног тужиоца и дежурног судију Чолића јер су одмах изашли на лице места. Возило из кога је изашао Премијер је било померено са лица места и добили смо објашњење да је тим возилом Премијер пребачен у Ургентни центар. Поред Премијера обавештени смо да је у ногу рањено лице које је било у пратњи Премијера, а које је такође превежено у Ургентни центар. Како сам обавештена да је пуцано са суседне зграде односно прозора суседне зграде са истражним судијом отишли смо у ту зграду која се налази у улици Адмирала Гепрата број 14. Ради се о пословној згради приватног предузећа, а које је било закупац тих просторија. И на другом спрату смо ушли у канцеларију коју очигледно нико није користио с обзиром да су се у истој налазиле неке кутије, а на прозору је стајало ћебе које су након што смо извршили увид радници полиције узели на криминалистичку обраду, а ради утврђивања постојања евентуалних трагова. У улазу зграде је канцеларија обезбеђења. Међутим, радници који су радили нису од странака узимали личне карте ради идентификације, а познато им је да је 4 – 5 странака ушло. Податке радника обезбеђења узели су радници полиције. Након тога отишли смо у Ургентни центар где смо добили информацију да је Премијер преминуо у 13,30 часова и да је над њим извршено две операције, да је пуцано у Премијера са леђа, да има улазну и излазну рану, која иде наниже, што је довело до разарања слезине и других виталних органа, а такву информацију смо добили од лекара који су вршили хируршку интервенцију. Такође смо добили информацију да лице које је било у пратњи Премијера је задобило тешке телесне повреде у пределу препоне са оштећењем бешике и да је над тим лицем извршена хируршка интервенција те да ће исто из операционе сале бити пребачено у шок собу. Напомињем да док смо се налазили у улици Адмирала Гепрата број 14, предложила сам радницима полиције да изврше детаљан преглед паркираних возила која су се налазила испод прозора са кога је пуцано, као и паркираних возила у улици Адмирала Гепрата у дужини зграде број 14. Посебно да тај преглед обаве помоћу пса трагача којима су прегледали горње спратове зграде као и собу где се налази прозор са кога је пуцано. Договорено је и да се позове ватрогасна бригада која ће извршити преглед крова ради евентуалног проналажења чаура с обзиром да исте нису пронађене у просторији где се налази прозор, те да се обави претрага и простора испод прозора. Предложила сам и да се са радницима који су радили у обезбеђењу

обави разговор, а на околности уласка и изласка лица у зграду, посебно у критичном периоду те да се уради полиграф. Белешку сачинила заменик Јавног тужиоца Васић Јасмина».

Имамо још једну белешку.

«Окружно јавно тужилаштво у Београду. Ктн.бр.703/03, 13.3.2003. године. Дана 12.3.2003. године у Институту за судску медицину присуствовала сам обдукцији Премијера Зорана Ђинђића, а по позиву др. Дуњића који је уследио око 19,00 часова, заједно са дежурним истражним судијом Александром Чолићем. Спољним прегледом леша видљива је улазна рана која иде од десне горње стране у пределу груди док је излазна рана на левој полуобичној страни у пределу трбушне дупље. У пределу лакта леве руке са унутрашње стране види се рана више као огуљена кожа пречника 1,5цм. По отварању грудног коша неспорно је, а по изјави др. Дуњића да је Премијер погођен из једног пројектила те да је улазна и излазна рана управо онаква како је наведено. Потпуни извештај даће обдуценти у свом налазу. На Институту смо обавештени да је одећа Премијера поцепана, да је пронађен мобилни телефон на коме је евидентирано 5 – 6 пропуштенних позива те је истражни судија дао дозволу да се телефон преда раднику крим. технике који је снимио обдукцију с тим да он исти достави дежурној служби са којом је претходно судија обавио разговор. Предложила сам да се са телефона узме листинг позива који су претходили догађају као и листинг по догађају. Институт смо напустили око 21,00 час. Белешку сачинила заменик Јавног тужиоца Јасмина Васић».

Довршено читање.

Да ли неко има нешто да примети у односу на ове изведене доказе?

Заменик Специјалног тужиоца нема примедби.

За реч се јавио бранилац опт. Милорада Улемека адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, у односу на ове две службене белешке које сте прочитали, ја их не могу никако уклопити у форму коју Закон о кривичном поступку тражи, осим у форму коју Јавно тужилаштво у својој пракси иначе упражњава. А то је да се сачини службена белешка која има статус интерног акта у тужилаштву и може се користити само као индикација или иницијатива за предузимање одређених мера. У том правцу и сама садржина нарочито прве белешке

је интересантна утолико што је непотпуна јер нема време када је заједно тужилац са истражним судијом дошао на увиђај у зграду Немањина, испред улаза број 5, време када је отишао у зграду у Адмирала Гепрата број 14, или обишли просторију број 55 и са друге стране што изјава до сада саслушаних сведока нарочито оних који су вршили увиђај оперативних и других техничара, у згради у Адмирала Гепрата број 14, произилази да ниједног јединог тренутка нису имали контакте ни са замеником Јавног тужиоца, ни са истражним судијом. Ове радње које иначе садржи ова службена белешка које су предузете су једино и искључиво у овлашћењу истражног судије. Јавни тужилац, заменик Јавног тужиоца има право да предлаже, а истражни судија одлучује о томе које ће се радње истражне предузети и о томе наравно сачињава записник о увиђају или записник о претресању стана, просторија, лица и тако даље. То је форма коју Закон о кривичном поступку тражи. Вратићу се на онај дакле са тих разлога сматрам да ове службене белешке не могу се користити као доказ. Мени је јако жао, очигледно да је то заменик Јавног тужиоца био одговорно утолико да сачини ту службену белешку, али наравно ово све што сам рекао претходно иза тога стојим. У односу на извештај који сте прочитали везан за достављање предмета од стране Института за судску медицину Градском СУП-у, предмета под тим подразумевам гардеробе пок. Ђинђића и Милана Веруовића, очигледно да се указује потреба, па бих предложио то суду, да затражи од Градског СУП-а извештај о томе ко је одлучио да се склањају докази, ко је одлучио да се одређене ствари које су ту иначе побројане, које наравно и суд зна, ко је одлучио да се ставе под ознаком службена тајна, строго пов. и тако даље. То је нешто што мени на неки начин указује да су ти предмети склоњени да не би дошли у контакт са онима које треба да вештаче, или прегледају предмете браниоцима који треба да постављају одређена питања и да би то вештачење било само оријентисано у једном правцу. Да не набрајам неке друге ствари, то можда буде предмет неког другог излагања. Дакле, мислим да је крајње неопходно да добијемо извештај ко је повукао те ствари које су носиле ознаку службена тајна, и да затражимо идентитет тог лица јер би можда то лице могло да нам да и неке друге значајне податке. Хвала.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко јавља за реч?

Бранилац опт. Звездана Јовановића, адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Ја ако сам добро чуо, по овом извештају нигде се не спомиње оштећење панталона. Ако нисам случајно пропустио ја се извињавам, али ово сам пажљиво слушао да ту на панталонама нема, не спомиње се никакво оштећење. А касније

видимо да на панталонама постоји оштећење. Тако да се то констатује да опет је ту сада разлика са оним доказима које смо пре или касније изводили, једноставно је некомпатибилно да са тим недостаје једноставно тај детаљ везан за оштећење панталона. Хвала.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко јавља за реч?

Констатујем да се са бранилачке стране више нико не јавља за реч.

Да ли неко од оптужених има нешто да примети?

Констатујем да се од оптужених нико не јавља за реч.

Веће доноси

P E Ш E Њ E

Да се по службеној дужности изврши читање извештаја Владе Републике Србије број 08 број 131-8012/2004 од 1. децембра 2004. године са записником са 62. седнице Владе Републике Србије која је одржана дана 14. новембра 2001. године и допис Генералног секретаријата Владе Републике Србије број 05 број 06-14946/2001 од 14. новембра 2001. године, упућен команданту ЈСО-а Душану Маричићу.

Прелазим на читање.

«Република Србија, Влада Републике Србије, 08 број 031-8012/2004, 1. децембар 2004. године. Окружном суду у Београду, Посебно одељење. У вези са вашим захтевом К.П.бр.5/03 од 24. новембра 2004. године, за достављање одређене документације у кривичном поступку који се води пред тим судом, против окр. Милорада Улемека и других, обавештавамо вас о следећем: 1. У документацији Генералног секретаријата Владе Републике Србије нема материјала везаних за рад комисије Владе Републике Србије о испитивању разлога за протест Јединице за специјалне операције новембра 2001. године. Записник о раду и извештај. У вези са одлуком Владе Републике Србије о фомирању наведене комисије, у документацији Генералног секретаријата Владе Републике Србије постоји једино записник са 62. седнице Владе Републике Србије која је одржана 14. новембра 2001. године, копија у прилогу и допис Генералног секретаријата Владе Републике Србије 05 број 06-14946/2001 од 14. новембра 2001. године

упућен Министарству унутрашњих послова команданту ЈСО коју је потписао тадашњи министар за рад и запошљавање као члан комисије. 2. Извештај о извођењу грађевинских радова у згради Владе Републике Србије са траженим подацима, може се добити од управе за заједничке послове, а извештај о функционисању видео надзора од стране министарства унутрашњих послова.

Записник са 62. седнице Владе Републике Србије која је одржана 14. новембра 2001. године. У згради Владе Србије, Немањина 11, почетак седнице у 13,30 часова. Седницом председава др. Зоран Ђинђић, председник Владе. Присутни су Јожеф Каса, проф. др. Жарко Кораћ, Душан Михајловић, потпредседник и министар унутрашњих послова Момчило Перишић, потпредседници Владе др. Владан Батић, др. Драган Веселинов, Александар Влаховић, Горан Новаковић, Марија Рашета Вукосављевић, др. Горан Питић, Драган Миловановић, др. Гордана Матковић, проф. др. Драган Домазет, проф. др. Гашо Кнежевић, чланови Владе. Одсутни су др. Небојша Човић, магистар Божидар Ђелић, проф.др. Драгослав Шумарац, магистар Слободан Милосављевић, Бранислав Лечић, проф. др. Војислав Миловановић, чланови Владе. Поред чланова Владе седници присуствују Маја Васић генерални секретар Владе, Бисерка Живковић републички секретар за законодавство и Урош Јовановић заменик министра здравља и заштите животне средине. Дневни ред информација о проблемима у функционисању ресора државне безбедности. Влада је прихватила информације о проблемима у функционисању ресора државне безбедности. Влада је са два уздржана гласа закључила да у будуће Јединица за специјалне операције организационо буде у саставу ресора јавне безбедности. С тим у вези задужује се министарство унутрашњих послова да за наредну седницу Владе припреми одговарајући текст предлога за измену и допуну Правилника о организацији министарства унутрашњих послова и Правилника о систематизацији радних места у министарству унутрашњих послова. Влада је једногласно донела закључак о образовању комисије за испитивање околности везаних за хапшење браће Бановић и протеста припадника Јединице за специјалне операције поводом тог случаја. У саставу др. Владан Батић, министар правде и локалне самоуправе, др. Драган Веселинов министар пољопривреде, Драган Миловановић, министар за рад и запошљавање. Влада је закључила да комисија из тачке 1 припреми и поднесе Влади у року од 14 дана извештај у вези са наведеним догађајем са предлогом закључка. Влада је такође констатовала оставку начелника ресора државне безбедности Горана Петровића. Седница је завршена у 14,35 часова. Генерални секретар Маја Васић, председник др. Зоран Ђинђић.

Имамо овде Република Србија, Влада Републике Србије, Генерални секретаријат 14. новембар 2001. године, министарство унутрашњих послова господин мајор Душан Маричић командант ЈСО. Влада Републике Србије је на седници одржаној 14. новембра образовала комисију за испитивање околности везаних за хапшење браће Бановић и протеста припадника ЈСО поводом тог случаја. У састав комисије одређени су др. Владан Батић, др. Драган Веселинов и Драган Миловановић министар за рад и запошљавање. У циљу реализације наведеног закључка молимо да најкасније до петка 16. новембра 2001. године доставите извештај поводом наведеног случаја, члан комисије министар Драган Миловановић.

Да ли има неко нешто да примети у односу на овај изведени доказ?

Изволите, бранилац оптуженог Милорада Улемека.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, из овог извештаја очигледно произилази да је формирана комисија која је заседала и утврђивала све оно што је по овлашћењу Владе требало да учини. Из изјава оних сведока који су били у то време компетентни као политичари, произилази да је комисија и донела одређене закључке управо о протесту који се додогодио да ли је био оправдан или не. Веома ми је интересантно да не постоји записник или закључци са седнице те комисије па утолико само стављам примедбу на рад републичких органа који дозвољавају себи такав луксуз. Не могу да верујем да записник није сачињен.

Председник већа: Ако сте пажљиво пратили сведоке које смо саслушали та комисија никада није ништа урадила и не постоје закључци.

Адв. Слободан Миливојевић: Извињавам се председниче, мени се чини да сам пажљиво пратио и чини ми се да постоје ти закључци. Можда грешим.

Председник већа: Веће доноси

P E S H E Ђ E

По службеној дужности врши се читање овереног превода од стране сталног судског тумача са енглеског на српски језик извештај о

информацији садржаној у бази података ИСПО Интерпола о оптуженом Милораду Улемеку од 13. децембра 2005. године.

Прелазим на читање.

Извештај о информацији садржаној у бази података ИСПО Интерпола о господину Милораду Улемеку. Статус и улога ИСПО Интерпола и функције националног централног бироа Београд, ИСПО Интерпол је међународна организација конституисана по међународном јавном праву. Циљеви организације су да се обезбеди и унапреди највиша могућа међусобна помоћ између свих власти кривичне полиције. Треба на почетку подвучи да Интерпол и њени службеници нису ангажовани на утврђивању кривице одређеног лица у конкретном случају. Тај задатак је искључиво у надлежности националних власти па је Интерпол задржао поштовање тог принципа. Било која информација која се даје часном суду у вези са изјавама које су наводно дате од стране службеника Интерпола, треба бити посматрана у том контексту. Ради унапређења међународне полицијске сарадње, члан 32 Устава ИСПО Интерпола захтева да свака земља постави тело које ће служити као национални централни биро. Национални централни биро треба да обезбеди везу са разним органима у земљи укључујући са националним правосуђем као и са телима у другим земљама које служе као национални биро и са генералним секретаријатом организације. Генерални секретаријат организације комуницира директно са националним бироом установљеним у свакој земљи чланици. Сходно томе сваки захтев за генерални секретаријат организације мора бити усмерен и адресиран на националну организацију земље у којој суд има надлежност. Информација садржана, то је на страни 2, информација садржана у бази података Интерпола о господину Милораду Улемеку. Дана 13.3.2003. године у националном бироу Београд, национални биро Београд је послao поруку члановима Интерпола и генералном секретаријату ИСПО Интерпола тражећи њихову помоћ у откривању места налажења господина Улемека. Следећег дана 14.3.2003. године у Националном бироу Београд поднео је Генералном секретаријату Интерпола захтев за издавање плаве објаве то јест међународне објаве којом се тражи утврђивање места налажења господина Улемека. Плава објава издата је 18.3.2003. године и заменила је горњу поруку у информационом систему Интерпола. Треба нагласити да плава објава садржи осетљиве полицијске информације и да је као таква поверљива. Плава објава је касније повучена и замењена црвеном објавом. Дана 1.4.2003. године Национални биро Београд обавестио је Интерпол о резултатима претреса спроведеног у стану Улемека у току кога су задржана два хрватска пасоша. У поруци је писало да је један од та два пасоша, пасош број 10483824 издат дана 10.2.2000. године у Загребу –

Хрватска на име Вукмановић Владо рођен 1.1.1970. године у Београду – Србија и Црна Гора, лични регистарски број 0110970710173 имао фотографију господина Улемека. Данас 17.4. Национални биро Загреб – Хрватска послала је поруку о крахи и фалсификовању хрватских пасоша. Према тој поруци 930 бланко оригиналних формулара пасоша Републике Хрватске украдено је из Генералног конзулатата Републике Хрватске у Мостару у периоду од 16.11.1999. до 31.12.1999. године. Данас 18.4.2003. године Национални биро Загреб уписао је серијске бројеве 930 бланко оригиналних формулара пасоша у Интерполу аутоматску фајлу за претраге о украденим путним исправама. Пасош пронађен у стану господина Улемека одговара листи украдених пасоша који је доставио Национални биро Загреб. Данас 22.5.2003. године Национални биро Београд доставио је захтев за издавање црвене објаве против господина Улемека, то јест међународне објаве којом се тражи привремено хапшење господина Улемека са циљем његове екстрадиције. У том захтеву се наводи фалсификовани пасош који је нађен у стану господина Улемека. Црвена објава објављена је тога дана. Данас 2.5.2004. године господин Улемек је ухапшен и црвена објава је убрзо након тога повучена, регистарски број је 2/2006. Крај превода, Београд, 13.1.2006. године са потписом сталног судског тумача за енглески и француски језик. Констатујем да су ова писмена прочитана. Да ли неко има нешто да примети у односу на овај писмени доказ који смо прочитали. Констатујем да заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећеног немају ништа да примете, бранчиоци се такође не јављају за реч. За реч се јавио оптужени Звездан Јовановић. Изволите.

Оптужени Звездан Јовановић: Председнице, ја немам примедбе на ово него бих само, мислим да сам дужан да обавестим веће да је комисија која је формирана долазила у Кулу и да је вршила све ово, да је добила извештај из Кule, тако да само мислим да сам дужан да кажем овом већу.

Председник већа: Хвала.

Веће доноси

P E Ш E Њ E

Да се прочита извештај Окружног затвора у Београду број 713-1-2991/05-04 од 28.12.2005. године за оптуженог Звездана Јовановића, а по захтеву председника већа од 27. децембра 2005. године, број 713-1-2991/05-04 28.12.05.

Република Србија Окружни суд у Београду Посебно одељење за председника већа. Веза ваш Кл.бр 5/03 од 27.12.2005. године. У вези вашег дописа под горњим бројем извештавам вас о следећим чињеницама. Окривљени Звездан Јовановић примљен је у просторије Окружног затвора у Београду 24.3.2003. године у 16 часова на основу решења о задржавању Министарства унутрашњих послова Републике Србије – Управе за борбу против организованог криминала Ку.бр. 4713/03 ЛС. 28/03 од 24.3.2003. године. Са окривљеним Звезданом Јовановићем су обављали разговоре овлашћена лица органа унутрашњих послова на дане 28.3.2003. овлашћена лица Новаковић Миле и Миловић Родољуб у времену од 16,25 до 17,15 часова, 31.3.2003. године овлашћена лица Новаковић Миле и Миловић Родољуб у времену од 19,15 до 20,35 часова, 4.4.2003. године овлашћена лица Новаковић Миле и Миловић Родољуб у времену од 23,30 до 02,30 часова, 7.4.2005. године Специјални тужилац Јован Пријић и овлашћена лица Новаковић Миле и Миловић Родољуб у времену од 20,30 до 23,20 часова, 15.4.2003. године овлашћена лица Павић Небојша и Ђокић Дејан су преузела именованог из Завода у 12,15 минута и вратили га у Завод у 20 часова. 21.4.2003. године овлашћени радници Миловановић Игор, Станић Бранко, Рељић Мирољуб и Цветан Слободан у времену од 17,40 до 19,20 часова. Сви обављени разговори извршена су на основу налога начелника Управе за борбу против организованог криминала пуковника Боре Бањца. Копија решења о задржавању и налога о обављеним разговорима и извођењима управник Мирослав Мицић. Овде имамо у прилогу допис о спровођењу оптуженог Звездана Јовановића од 24.3.2003. године у Окружни затвор у Београду и решење о задржавању у прилогу, а онда имамо и ове евидентиране захтеве да се омогући разговор са оптуженим Звезданом Јовановићем у то време осумњиченим, радницима Новаковић Милу и Миловић Родољубу са евидентираним тачним временом обављеног разговора, дужином трајања и потписом овлашћених службених лица. Ови дописи се воде под ознаком Лс.бр. 28/03 и наведени су датуми када су овлашћена службена лица обавила разговор са оптуженим Звезданом Јовановићем и који временски период, потпис овлашћених службених лица и бројеви њихових службених легитимација.

Констатујем да су наведена писмена прочитана.

Има ли неко нешто да примети у односу на овај изведен доказ.

Констатујем да нема примедби.

Јавио се за реч бранилац оптуженог Звездана Јовановића, адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Да, хвала. Кад је код овог извештаја реч ми смо вама доставили у званичном, дакле у писменом облику, тако у оном предлогу за издвајање изјаве и ту сте добили, односно достављено је већу један примерак решења о задржавању који се спомиње овде од 24.3. које је непотписано од стране Родољуба Миловића. Решење које је уручено Звездану Јовановићу је непотписано од овлашћеног службеног лица, конкретно Родољуба Миловића, без потписа је спроведен у просторије, и овде сад само једино недостаје код ових датума извођења, ми имамо 15.4. и имамо фали овде 23.4.

Председник већа: 15. смо га прочитали.

Адв. Ненад Вукасовић: Не, не, јесмо, јесмо, него мислим да фали 23.4. који није убележен од стране оправо оних који су давали, јер имамо управо код оног извођења, знате код хале «Лимес», Бубањ Поток и Фрушка Гора, а тамо по оном снимку који смо гледали, видимо да је то све вршено у једном дану, бар судећи по филму који смо гледали. Немамо никде да је дефинисано да је то рађено у неколико дана, а то су управо термини 15.4. и 23.4., а видимо да овде недостаје 23.4. да је извођено, кад, шта и где, а у фотодокументацији испаде да је тамо 23.4. вођен, вођен, овај како се зове код хале «Лимес» и на, овај, Бубањ Поток, а 15.4. би био горе Фрушка Гора. Код филма видимо све иде обрнуто, прво се иде Бегаљичко брдо, односно Бубањ Поток, «Лимес» и одатле се види лепо како се колима иде правац за Фрушку Гору, што је све истог дана, тако да недостаје тај датум и веза између тог 15. и 23., ето то је моја примедба на само ето на тај извештај.

Председник већа: Добро, да ли још неко има нешто да примети. За реч се јавља оптужени Звездан Јовановић. Изволите.

Оптужени Звездан Јовановић: Председавајућа, имам примедбу на овај изведен доказ. Пре свега ово је разлог зашто сам тражио да се изврши неко детаљно испитивање шта се све дешавало у Централном затвору од момента када сам ухапшен, зато што је непотпун овај извештај. Непотпун је из тога разлога што је више пута, више ноћи сам извођен на разговоре код условно речено разговоре са Милетом Новаковићем и Родољубом Миловићем, дакле више пута и то је намерно, значи није стављено на тај списак. Оно што је ту занимљиво идемо од тог 7. оно што сам већ рекао 7. не постоји ни адвокат, не постоји ни истражни судија, не постоји нико, само овде присутни Јован Пријић, Миловић и Новаковић. Дакле нико други, то су разлози зашто сам тражио пошто будите сигурни да бисте имали прави увид шта се то дешавало у Централном затвору од момента кад сам ухапшен па надаље до извођења пред истражног судију. Председавајућа, оно што је рекао

мој бранилац Ненад, у том извештају говори се да сам ја у ранијем извештају значи ономе о извођењу код Бубањ Потока говори се да сам ја 23. вођен у Бубањ Поток и код хале «Лимес» а 15. на Фрушку Гору, што сам већ рекао да је то апсолутно неистина. Истог дана се све то дешавало. Дакле још један у низу тих фалсификата. Зато бих ја још једном напоменуо и замолио ово веће дајте налог да се изврши детаљно испитивање шта се све то дешавало, видели бисте много тога и шта је Ацо Јовановић радио сваки дан и све оно остало шта се дешавало у том затвору. Ја вас још једном молим размислите о томе, мислим да ће то итекако помоћи овом већу. Хвала.

Председник већа: Са овим бисмо за данашњи дан завршили извођење ових доказа, с тим за сутра нам остаје још писмених доказа које ћемо извести а који су до сада пркупљени у списима и очекујем извештај МУП-а да нам доставе потврду о претресању стана Звездана Јовановића коју сам тражила да нам доставе. Е сад, обавестила бих вас даље у наставку главног претреса да је луномоћник оштећеног адвокат Срђа Поповић 14. фебруара доставио предлоге за допуну доказног поступка. Хоћете ли Ви да их образложите или да ја прочитам ово што сте нам доставили.

Адв. Срђа Поповић: Ја бих хтео да их образложим, наравно, али хтео бих да вам кажем, мени је за то потребан најмање један сат. Не бих хтео да вас мучим у ово доба, а још мање бих желео да ме прекинете јер сви ти предлози чине једну целину и ја бих волео ако могу да их изложим одједанпут.

Председник већа: Добро, ако Вам треба више времена онда ћемо оставити за сутра.

Адв. Срђа Поповић: Ја мислим да би боље било да то оставимо за сутра.

Председник већа: Покушајте да скратите образложение предложених доказа пошто су у писменом облику прилично обимни и ја сам имала намеру да можда то доставим браниоцима али много има и заиста не могу да штампам толико.

Адв. Срђа Поповић: Ја имам 40 предлога који ми за сваки треба 2 минута, то је већ 80 минута, ја то не могу брже.

Председник већа: Добро, добро, то ћете Ви сутра образложити па ћемо евентуално нарезати на ЦД и тражити њихова изјашњења у том правцу. Значи

Председник већа доноси

P E Ш Е Ћ E

Данашњи главни претрес се прекида.

Наредни се одређује за:

23 фебруар са почетком у 10 часова.

Наставићемо претрес доказним поступком.

Записничар,

Председник већа-судија,

Сабрина Јовановић